

A DEBRECENI DÓZSA BARÁTI KÖRÉNEK ALKALMI KIADVÁNYA

35 ÉVES A DEBRECENI DÓZSA

DEBRECENI DÓZSA SPORTEGYESÜLET

Szakosztályai:

CSELGÁNCSSZAKOSZTÁLY
JÉGKORONG-SZAKOSZTÁLY
KÉZILABDA-SZAKOSZTÁLY
POSTAGALAMB-SZAKOSZTÁLY
SPORTLÖVŐ-SZAKOSZTÁLY
ÚSZÓSZAKOSZTÁLY

Bevezető

Szocializmust építő társadalmunknak és az egyéneknek egyaránt érdeke az emberek szellemi és testi képességeinek sokoldalú fejlesztése, az egészség védelme és erősítése. Ezt a testnevelési és sportmozgalom széles körű kibontakoztatásával és fejlesztésével lehet és kell is biztosítani. A sport és a testnevelés kibontakoztatásával lehet elősegíteni a dolgozók, de különösen az ifjúság szabad idejének helyes eltöltését. A versenysport alkalmas a nemzetközi sportversenyeken keresztül a sportolók személyes barátságá-

nak erősítésén túl a népek barátságának erősítésére is.

E nemes célok megvalósítására alakult meg 35 évvel ezelőtt 1950. augusztus hó 4-én a Debreceni Rendőregyesület utódként a Dózsa Sportegyesület. Alakulásakor 11, később 13 szakosztállyal működött. Debrecen város társadalmában egyre inkább komoly tényezővé vált a Debreceni Dózsa. Ezt fémjelezte az ötvenes években a labdarugók NB.II., birkózók, röplabdázók, sakkozók, ökölvívók és uszók NB.I-ben történő szereplésük, később a hetvenes években sok-sok sikert elért NB.I. kézilabdázók. A szép eredményeket elérő, sok szakosztállyal működő sportegyesületünket szétszálalta az ellenforradalom. Az események után röviddel ismét megindult az élet, de csak három szakosztállyal /: labdarugó, kézilabda és sportlövő/. Később megjelentek a cselgáncsozók, ökölvívók. Az átalakulás éveitől teremtődött meg a mai állapot és jelenleg kézilabda, cselgáncs, postagalamb, sportlövő és uszó szakosztályban tevékenykednek sportolóink. Cselgáncsozóink a magyar cselgáncssport élvonalába verekedték fel magukat és "A" kategóriájú szakosztály lett. Kézilabdázóink komoly multra tekintenek vissza, jól lehet a jelenlegi eredmények messze elmaradnak a korábbiaktól. Számtalan sportolót adtak a magyar válogatottnak. 1975-ben emelkedett a szakosztály a magyar kézilabdasport csúcsára. S bár az utána következő években csupán II., illetve III. helyezést sikerült elérniük mégis a magyar kézilabdasport élvonalában

tartották nyilván Debrecen város reprezentatív csapatát.

Galambászaik, sportlövők nemcsak a megyében, hanem országosan és nemzetközileg is sok sikert arattak.

Az uszó szakosztályban tevékenykedő fiataljaink rövid idő alatt bizonyították, hogy méltók arra, hogy "B" kategóriás szakosztállyá váljanak.

Sportegyesületünk vezetői, hivatásos és társadalmi munkásai alapvető kötelességüknek tartják a sporteredmények mellett a rájuk bízott sportolók emberre nevelésének felelősségteljes feladatát. Ugy vélem ez a szellem nagyban hozzájárult a Dózsa nagyszerű sikereihez. Látjuk azonban hiányosságainkat is és ebből fakadó tennivalóinkat. Tudjuk, sokat kell még tennünk sportolóink nevelése érdekében, eredményeink állandósítására.

Sportolóink magatartása, sportban elért eredményei nemcsak a Sportegyesület, hanem a belügyi szervek népszerűségét is befolyásolják. Sportolóink, - különösen a kézilabdázóink közül nem kis számban teljesítenek magasabb beosztásban szolgálatot rendőri szerveinknél, akik a sportpályákon nemcsak a lila-fehér színeket, hanem a belügyi szerveket is képviselik. Nem közömbös tehát, hogyan tesznek eleget ezirányú kötelezettségeiknek.

A Dózsa fiatal sportolóitól elvárjuk, hogy hűséges, becsületes állampolgárai legyenek hazánknak, mind a küzdőtereken, mind a munkahelyeiken állják meg helyüket, gondoljanak szeretettel és tisztelettel elődeikre, akik sokkal nehezebb körülmények között vitték győzelemre a lila-fehér színeket.

Biztos vagyok benne, hogy a város, megye lakói őszinte örömmel osztognak a Dózsa Sportegyesület minden sikerében és az egész sport társadalommal egyetemben szeretettel köszöntik megyénk régi sportegyesületét, - a 35 éves DOZSAT. Célunk ezzel a hiradóval, szerény emléket állítani Sportegyesületünknek. Szeretnénk, ha hiradónk bepillantást nyújtana az olvasónak a 35 év küzdelmeibe és sikereibe, hozzásegítené sportolóinkat további, még nagyobb eredmények eléréséhez.

Dr. Varga Imre

a Sportegyesület elnöke

Már történelem

35 éves a Debreceni Dózsa

A Debreceni Dózsa 1950. augusztus 4-én, pénteken tartotta alakuló közgyűlését. Erről szólt a Néplap másnapi, augusztus 5-i, szombati számában megjelent tudósítás, amely - többek közt - így méltatta az eseményt: "a megalakulás határkő Debrecen sportéletében ..." - "a Dózsában helye van minden becsületes sportolónak,

Az egyéves D.Dózsa május 1-i felvonulásán. A zászló a magyar ökölvívó bajnok Márton László tartja.

azoknak is, akik nem tartoznak szorosan a belügyi tárcához ..."

És az elnökség:

Elnök: Kovács Gyula rendőrezredes, társelnökök: Barczi Gyula, MDP megyei titkár, Fülöp Imre, MDP szervező titkár, Kulcsár Ferenc, városi titkár, Pinczés András, városi káderes, Ménes János, miniszteri tanácsos, Tatár Kiss Lajos, megyei tanácselnök, Balogh Endre polgármester, Vass Sándor alezredes, Varga Jenő, a pénzügyi osztály vezetője, dr. Gál György, megyei tisztiorvos, Körmöczy József őrnagy, Szücs András tűzoltószázados, Tóth László százados, Kiss Istvánsztahanovista, Tóth II. Rezső. Ügyvezető elnök: Bánkuti Zoltán. Főtitkár; Csákány István. Pályaigazgató: Fülep Kornél. Sportigazgató: Virág Sándor.

Ma már történelem a Debreceni Dózsa születésétől eltelt 35 esztendő. Emellett hozzá kell tennünk azt, hogy a Dózsa nem a "levégőből" alakult, hiszen volt elődje, a Debreceni Rendőregyesület.

A felszabadulás után alakult a polgárőrség, erősödött, terebélyesedett az államrendőrség és a Kossuth utca - Sas utca sarki épület földszinti termében asztaliteniszesztek, sakkoztak a belügyi dolgozók és vendégeik. A DRE-ben elterjedt a labdarugás, a röplabdázás, a birkózás meg az atlétika - versenyeken, mérkőzéseken, bajnokságokban való részvétellel az elkövetkező években bekapcsolódtak Debrecen, a megye sportéletébe. Számosan vettek részt a szakosztályok munkájában, nők és férfiak. Csak az emlékezés kedvéért néhány név: Horváth Sándor, Almási Béla, Bartha Ferenc, Orbán Lajos, Ispán Antal, Kun Imre, Koroknai Lajos,

Sziklai Sándor, Horváth István, dr. Dobó Imréné, Czakó Lajos, Gombos István, Machlik János, Szász József, Csákány István, Gere Béla, Puskás László, Márton László, Eperjesi István, Kocsis Sándor, Szilbereisz Lajos, Nagy Sándor és így tovább, kézilabdázók, uszók, röplabdázók.

Annyi bizonyos, hogy a sportegyesület megalakulássával izmosabb, szervezettebb és eredményesebb lett Debrecenben a belügyi sportmunka. Az 1950. évi megalakulást Varga Imre a 25. évforduló alkalmával így méltatta:

"...Az 1950-es években az alábbi szakosztályok működtek: asztali-tenisz, atlétika, birkózás, kézilabda, jégkorong, labdarugás, ökölvívás, röplabda, sakk, sportlövészet, torna, uszás és vívás. Az országos élvonalban szerepeltek a birkózók, a röplabdázók, a

Az NB-II-es belügyi labdarugó csapat - mert ilyen is volt - Lublinban.

sakkozók, ökölvívók és az uszók ... Debrecen társadalmában egyre inkább komoly tényezővé vált a D.Dózsa, amely azzal a jelmonddal folytatta tevékenységét: az egyesületben helye van minden becsületes sportolónak ... A szépen fejlődő D.Dózsa életében újabb eseményt jelentett a D.Bástyával történt egyesülés 1953-ban... A sok szakosztállal működő és szép eredményeket elért sportkörünket szétzilálta az ellenforradalom, olyannyira, hogy még az egyesület iratait is megsemmisítették. Az ellenforradalom levelére után ismét életre kelt a Dózsa, igaz csak három szakosztállal: labdarugás, sportlövő és kézilabda sportágakban. Közelezen megalakították az ökölvívó és a cselgáncs szakosztályokat..."

Külön említést érdemel két határkő, amely döntő változást hozott a belügyi sportegyesület életében. Az egyik: társadalmi összefogással felépítették a Dózsa kisstadionját a Mikes Kelemen utcai telken, ez a kézilabdázók útját tette simábbá - 1968. augusztus 18-án nemzetközi kézilabdatornával avatták a kisstadiont - vendégek voltak a szovjet, a magyar férfi válogatott, a Drezdai Lokomotiv női és férfi csapata, valamint a D.Közuti Építőik női együttes. A másik határkő 1973-hoz fűződik, ekkor volt az ünnepélyes alapkövetétele a kézilabda stadion melletti munkacsarnoknak, a cselgáncsozók "paradicsomának". Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a fegyveres testület és sportköre új, korszerű löteret vehetett át a Határ uti Ifjúsági sporttelepen.

Az elmúlt évtizedek során a Debreceni Dózsa sportolói, csapatai

országos viszonylatban kitűnő eredményekkel dicsekedhettek, eljutottak a nemzetközi porondokra is. Első helyre kíváncznak a kézilabdázók, mind a nők, mind a férfiak. A D.Dózsa férfi együttes magyar bajnokságot nyert 1975-ben és résztvevője lehetett a BEK küzdelmeinek is. Hazai mérkőzéseit - a kisstadionban öt-hat majd nyolc-tizezer néző szurkolta végig. A cselgáncsozók - ujabban a nők is - nagyszerű eredményeket értek el, évenként több száz érmet szereztek, ékesítve bajnoki aranyakkal. A sportlövőkre sem lehetett panasz. Amikor még volt labdarugó-csapat, a D.Dózsa az NB-II-ben is megállta a helyét. Abban az időben érdekes harcot vívott a helyi vetélytársakkal, a DVSC-vel és a D.Honvéddel.

A szép eredmények persze nevekhez fűződnek. A teljesség igénye

Az 1967-ben NB-II-es bajnokságot nyert női kézilabda csapat.
Az álló sorban nyolcadik Sterbinszky Amália.

nélkül visszaemlékezésül: Baranyi Mária, Nagy Ernőné, dr. Dobó Imréné, Csomor Balázs, G.Nagy Kálmán, Arany László, Székely Mihály, a világválogatott Varga István, dr. Suvöltös Mihály, Peskó István, Kola Margit, Pávai Ilona, Tóth Éva, Szilágyi Árpádné, a válogatott Szabó Gábor, Kuskó Sándor, Verseczi Miklós, Brada János, Boros János, Köves Károly, a magyar bajnok Márton László dr. Szima Barna, dr. Skapinyecz József, Jármí Sándor, Kovács Gábor szorgos és lelkes edzők: Rentka László, Pocsai János, Bartha Ferenc, Fülöp Gyula, Juhász Endréné, Kertész István, Máthé Gézané és Géza, Móré János, Gilányi Sándor, Fekete Zsolt és így tovább. A legújabb és igen tehetséges sportolók, versenyzők a jelenlegi és a jövő történelmét írják - remélve, hogy méltó örökösei, utódai, követői a példakép elődöknek.

Az elmúlt 35 esztendő sporttörténetének egyesületi irányítói becsülettel szolgálták a D.Dózsa ügyét. A rendőri szervek vezetői, parancsnokai minden időben szívégyüknek tekintették a debreceni belügyi sportegyesület támogatását, s ebben nem volt hiányosság a Belügyminisztérium, az OTSH és a megyei, városi irányító szervek részéről sem. Nagy Ernő, Varga Imre, Molnár Tibor, Hegyesi Sándor, Bezzeg László és sok-sok fegyvertársuk, munkatársuk, a megszámlálhatatlan számú társadalmi aktivista fáradozása kezemunkája is benn van a versenyeken elért eredményekben, serlegekben, bajnoki pontokban és érmekben. A sok-sok - ma már - névtelen sportmunkás dicsérete az élre kívánczik.

Az 1975-ben megtartott negyedszázados jubileumi közgyűlés idején a sportegyesület 580 tagot számlált, az igazolt versenyzők létszáma 232 volt. A legutóbbi küldöttközgyűlés elnökségi jelentéséből megtudhattuk, hogy a Debreceni Dózsa hat szakosztályában, 17 edző irányításával 361 a sportolók száma, a pártoló tagoké pedig 140. A-kategóriás szakosztály a cselgáncs és a kézilabda, B-kategóriás a sportlövő és C-kategóriás az uszós szakosztály. Ezen kívül jégkorong és postagalamb szakosztály működik a belügyi sportkör keretében.

A 35 éves évforduló alkalmával az elnökség beszámolója megállapította, hogy a közelmúlt években - eredménytelenség miatt - indokolt volt a női kézilabda, a vizilabda és a tenisz szakosztály megszüntetése. A működő szakosztályok részére biztosították

A munkacsarnok alapkövetétele 1973-ban.

a működési feltételeket, az egyesület munkája megfelelt az elvárásoknak, melyet bizonyít az országos egyesületek közti rangsorban, Hajdu-Bihar és Debrecen sportéletében elfoglalt helye.

Persze az élet nem áll meg, sőt, egyre nőnek sokasodnak a követelmények. Ujabban ismét dr. Varga Imre lett a D.Dózsa elnöke, az ügyvezető elnöki tisztet - Molnár Tibor nyugállományba vonulásával - Gottdiener László látja el. Ismerik a kitűzött új feladatokat. Ezek közül érdemes megemlíteni néhányat. A cselgáncsozók - mind a nők, mind a férfiak - a nemzetközi porondon is szerepeljenek, jól, a férfi kézilabda-együttest erősíteni kell, úgy, hogy biztos középcsapattá javuljon. Szeretnének válogatott sportolókat adni az előbb említett két sportágban. Az utánpótlás nevelése, biztosítása érdekében még szorosabbá kívánják tenni a kapcsolatokat a Debreceni Sportiskolával. Minden irányban szélesíteni kívánják a kapcsolatokat, a vezető szervek mellett a Baráti Körrel, a társadalmi aktivistákkal, és - fontos - az önellátásra való törekvés, az eddigiekben is bevált sokszorosító üzem segítségével.

E néhány hasábon nem könnyű ismertetni, méltatni egy ma már erőteljes sportegyesület, a D.Dózsa 35 esztendőös történetét, munkáját, hiszen erre még egy könyvnyi terjedelem sem volna elegendő. Viszont - azt véljük - sikerült felvillantatni, hogy a felszabadulás után az államrendőrség debreceni testületének sikerült jól szervezett, Debrecen sportéletében meghatározó szerepet betöltő sportkört alakítani, amely az évek során bizonyította létjogosultságát és azt, hogy a jövőben is lehet számítani a Dózsa szakosztályaira, sportolóira.

„Jó érzés volt vezetőnek lenni”

A fenti nosztalgikus gondolatot Kollár János rendőrezredes, megyei főkapitány mondta beszélgetésünk alatt. Gondterheltségét nemcsak a mindennapi problémák jelentik, hanem a csapat harmatos szereplése is.

- Kollár elvtárs, Önre milyen élménnyel hatott a tiz évvel ezelőtti bajnokság megnyerése?

- Akkoriban minden mérkőzésen kint voltam. A stadiont meg kellett nagyobbítani, mert olyan nagy érdeklődés mutatkozott a szurkolók részéről. A város szeretete, ünneplése felemelő érzéssel töltötte el a megye párt, állami vezetését és a Belügyminisztérium is sikerként könyvelte el a Dózsa szereplését. Nagyon jó érzés volt vezetőnek lenni.

- A sikercsapat tagjai a játék mellett kitűntek a magánéletben is. Ugy tudom többen felelős pozíciót töltenek be.

- A fiuk a jövőre is készültek a napi edzések közepette. Az egzisztencia teremtés az emberi helytállás nemes célként lebegett előttük. Rendőrtiszt lett Gottdiener László, Lukács László, Kormos János, Pócsi Attila. Most végzi az iskolát Kordás István. Rendőrorvos lett dr. Suvöltös Mihály. Az egyesület vezetése komoly embernevelő tevékenységet folytatott.

- A mult szépsége után kissé elszürkült az együttes bajnoki produkciója.

- A középmezőnyben akartunk helyet biztosítani a folyamatos fiatalítással. Ökrös elvtárs távozását követően átmeneti állapot uralkodott. Több edző fordult meg a Dózsánál /Benyáts Balázs, Nánási Pál, Kovács Gábor/, a szakosztályvezetőség gyakorta változott. Nem volt megfelelő az utánpótlás nevelés sem, így törvényszerűvé vált a sikertelenség. Lassan szétesett a csapat.

- Az új edző Árva Csaba nincs irigylésre méltó helyzetben.

- Nagy reményeket fűztünk az ő személyéhez. Szabadkezet kapott, szakmailag és a nevelés terén is. Jelenpillanatban úgy tűnik, hogy sem a csapat, sem az edző elképzelései nem feleltek meg az elvárásoknak, mert a csapat a kieső zónába van.

- Ezek szerint nincs kiút ebből a zsákutcából?

- Szerintem lenni kell kiutnak. Az új ügyvezetés, szakosztályvezetés tervszerű, előrelátóbb játékos gazdálkodást végez, akkor el lehet kerülni a kiesést. Mellettünk jelentős erkölcsi támogatást és anyagi segítséget nyújt a Baráti Kör és a Főkapitányság. Kiegyensúlyozottabb, igénytámasztóbb, erkölcsi nevelést folytatva változtatni lehet ezen az áldatlan állapoton. Amennyiben mindenki becsülettel végzi munkáját, bent marad a csapat. Nagy lépést tett a sportiskola az ifjúsági együttesek nevelése terén. Most már beindult az a gépezet, melynek így kellene működnie több éve.

- Kollár elvtárs jár ki most is a bajnoki mérkőzésekre?

- Nagyon ritkán. Több az elfoglaltságom, mint a régebbi időkben. Az igazsághoz hozzátartozik azonban, hogy a csapat gyenge szereplését idegileg nehezen viselem el. Nem közömbös a fiúk szereplése, mert a mérkőzés után azonnal hívom telefonon a sportcsarnokot, hogy mi lett a találkozó eredménye.

**„Pályafutásom
legnagyobb eredménye volt”**

**A bajnokcsapat edzője:
Ökrös István**

A Kossuth Gyakorló Gimnázium patinás épülete mögött szerényen húzódik meg az apró tornaterem. Röplabdamérkőzés zajlik éppen a Kossuth és a Vegyipari leánycsapata játszanak. A terem fölötti galérián néhány diák buzditja barátnőjét, olykor komolyan, többnyire csak élcelődve. A játékvezető kicsiny asztalának nem jutott bent hely, így a küszöbön kívülre került. A jegyzőkönyvet az "előszobából" vezeti Ökrös István testnevelő-tanár a hazaiak mestere.

Az iskolai sport szervezése, irányítása nem könnyű, de nagyon szép feladat. A testnevelői munka még soha nem töltötte ki ennyire az életemet - mondja a találkozó után az udvaron egy koros gesztenyefa árnyékában. Megbeszélte találkozókon ide telepszünk le és még a jelennél maradván lelkesen ujságolja, nagyszerű kézi- kosár- és röplabda csapatokat sikerült szerveznie egy év alatt. Azóta, hogy három évig kuwaiti edzősködést követően 1984. júliusban hazatért és a kispad helyett a tanári katedrát választotta. Régi iskolájában, amely mindig támogatta edzői ambícióit.

A kitűnő szakember méltóan öregbitette a magyar kézilabda-sport hírnevét a világ leggazdagabb országában, ahol az olajmilliárdok egy részét a sportra, a testkultúra fejlesztésére költik. Itt megméretni nem csekélység és akit még erővel is marasztalnak, annak ez a legnagyobb elismerés. Ökrös Istvánt vendéglátói nem akarták még hazaengedni, ő mégis bucsút intett a mesés keleti világnak. Hiányzott a család, az otthon, a barátok, a hazai környezet, egyszóval három év múltán mindennél erősebb lett a hönvág.

Körülöttünk labdák pattognak. A sportudvar egyik pályáján a fiúk fociznak, mellettük a lányok dobálnak kosárra, közben-közbe oldalra, feléjük pillantgatnak, összesugnak, nevetgélnek. A srácok azonban mindezt észre sem veszik, ők csak a labdával vannak elfoglalva.

Beszélgetésünkhöz alaposan felkészült, egy vaskos füzetet is hozott magával, amely tele van ragasztva a D.Dózsával foglalkozó

valamennyi sajtócikkkel, fotókkal és kiegészítve a "legszubjektivebb" edzői feljegyzésekkel.

A debreceni lila-fehér kézilabda együttes élére Ökrös István személyében 1975. január 1-én új vezető edző került.

- Már 74 novemberétől együtt dolgoztunk -, mondja, csak akkor még nem volt szerződés. Nagyszerű társaság, a megye legügyesebb játékosai kerültek a Dózsába, akik aztán együtt játszhattak Vargával és Sárközivel. Ez a két játékos különleges bizonyítási vágygal érkezett Debrecenbe. Ők és a többiek - Pócsi, Szabó, Gottdiener, Lukács L., Mészáros, Kormos, Suvöltös, Kordás, Molnár, Takács, Lukács J. - valamennyien tehetséges, lelkes, posztjaikon meghatározó, kitűnő sportemberek voltak.

A csapat adott volt, és a szakmai elképzelés is világosan ki-

A bajnoki vacsora 1975-ben.

rajzolódott. A megvalósítás aprólékos munkája maradt hátra. A feladatok rangsoránál a német kézilabdázás tanulságait is felhasználták. Eszerint: 1. fegyelem, 2. a csapatjátékra törekvés, 3. az egyéni képességek minél nagyobb kifejtése. A Dózsa ezen az uton indult el, alakította ki sajátos követelményrendszerét, amely a későbbi sikerek egyik fontos tényezője lett. A bajnokság vége előtt hat fordulóval már egyértelmű volt, hogy a Bp. Honvéd és a D.Dózsa között dől el az aranyérem sorsa.

A bajnokság első harmadát követően már elől voltunk, Kialakult egy különös és sajátos vonása a támadójátékunknak. A védekezésben kellett megtalálni azokat az embereket, akik hasonló színvonalon oldják meg feladataikat. Munkamegosztást kellett kialakítani. Ez különleges és nehéz pedagógiai feladat volt. Szerencsére Sűvöltös, Gottdiener és Lukács L. személyében az egész magyar mezőny három legjobban és legkeményebben védekező játékosával rendelkezünk. Két kapusunk pedig ebben az időszakban rendre válogatott szintű teljesítményeket produkált.

- Ma is úgy értékelem, hogy jól felkészült többségében kiforrott játékosaink voltak. Megteremtődött a lehetősége annak, hogy a legjobbak legyünk.

A bajnokság vége felé a Debreceni Dózsa szereplése az országos érdeklődés középpontjába került. A Magyar Kézilabda Szövetség, az egyesület vezetősége és a hazai szurkolótábor már kezdett ráhangolódni a bajnoki sikerre. A sajtó, a rádió, rendszeresen foglalkozott eredményeikkel, a televízió pedig többször egyenesadásban közvetítette mérkőzéseiket.

- A hazai meccseinken 7-8-10 ezer néző buzditott, és ez példátlan siker volt. Talán utolérhetetlen is az, ami akkor itt történt. Nem tudok róla, hogy valahol is lett volna ehhez hasonló példa. Ugy gondolom, sokan emlegetik még ezt az időszakot. A betetőzés a Honvéd elleni mérkőzés volt Pesten. A debreceni különvonat kétezer szurkolóval, az ő segítségükkel kivívott győzelem, aztán a fogadtatás a Nagyállomáson, felvonulás a Vörös Hadsereg útján, felejthetetlen, örök, szép élmény. Nem sok embernek adatik meg, hogy ilyet átéljen. Nekem sikerült és mindenkinek, akik ehhez hozzásegítettek hálás vagyok.

A D.Dózsa játékosai rengeteget edzetek. Legendák keringtek az ólommellényekről és a különféle "inkvizíciós" eszközökről. Ökrös tanár ur azonban nem csupán szuper kondíciót teremtett, de különös gondot fordított az elméleti képzésre is. Az NB I-es mezőnyt sok dologgal meglepték. Feladták az addigi hatos védelmi falat és áttértek az 5+1-es védekezésre. Ezen belül a magyar mezőny zömmel huzásos támadójátékának ellenszerét is megtalálták. Letámadták, kizárták az ellenfél szélsőit, és már ott igyekeztek labdát szerezni, vagy ha ez nem sikerült, akkor a hallatlan ritmusérzéssel rendelkező Süvöltős középén csente el azt az ellenfél orra előtt. A legnagyobb hatásu azonban a Varga féle szabaddobás volt és az abból fakadó varriációk. A "csodafegyver" rendkívül eredményesen üzemelt, ám hívei mellett akadtak, akik fenntartással fogadták, vagy ellenzői voltak.

- A szabaddobás nagy érték volt, de már akkor felvetődött Varga

és a csapatjáték közötti konfliktus. A baj forrása az volt, hogy néha öncélúvá vált az erőltetése. Ilyenkor ugyanis szó sem lehetett csapatjátékról, az együttes nem érezte a játék dinamikáját, ritmusát. Ezt az akadémikus kérdést leszámítva, úgy hiszem végül is taktikailag érett játékot nyújtottunk, bár még rengeteget lehetett volna fejlődni. A munkám jelentős része volt: irányítani az egyénileg jól felkészített játékosokat, annak az értékrendnek megfelelően, melyet közösen állítottunk fel. Utólag elmondhatom, hogy minden játékos hajlandó volt jelentős áldozatokat vállalni a siker érdekében. Mindezért a mai viszonyokhoz mérve szinte nevetséges mértékű anyagi ösztönzőket tudtunk részükre biztosítani. A csapat lelkesedésével, erkölcsi tartásával semmi baj nem volt a 75-ös évben és élvezet volt velük foglalkozni.

Debrecen 1975-ben, amikor a D.Dózsa bajnokságot nyert, a kézilabdázás fellegváraként tisztelték. A szurkolók diadalittasan ünnepelték a kedvenceket, és mindazokat, akiknek része volt a siker kiharcolásában. A jó szóból és gratulációkból bőven jutott a kiváló, rendkívül szerény, szimpatikus edzőnek, Ökrös István-nak is.

Mielőtt befejeznénk a megsárgult ujságkivágások, méltatások böngészését, az emlékek idézését, egy kérdésre szeretnék még választ kapni.

Milyen volt a szakmai és emberi kapcsolat Ökrös és Varga István között? Valóban megromlott-e és mikor kettejük viszonya, amely ugyhiszem jó ideig alkotó vo-t, és ha igen, akkor annak ká-

rát látta a későbbiekben a bajnokcsapat is, amely többet nem tudta megismételni diadalát, lehetőségeiből csak egyszer meritett? Egy nyáron át táncolt.

- Varga Pista rendkívüli tehetségű, világklasszis játékos volt. Ki kell hangsúlyoznom, hogy nélküle nem lett volna bajnokcsapat és én nem lehettem volna annak edzője sem. Akkor 1975-ben úgy éreztem, hogy a szereplésén áll, vagy bukik minden. Később ennek az ellenkezőjéről kezdtem megbizonyosodni. Egyszemélyessé teszi a játékot - véltem. Egyik sem volt igaz! Nekem is és neki is valamit másként kellett volna csinálni. Itt öt évig még bajnokcsapatnak kellett volna lenni és ezért hiányérzetem marad örökre. De erről nemcsak mi, mások is tehetnek. A kapcsolatunkban

Általában ez a kép volt jellemző a Kisstadionban. A lelkes "B" közép, ez hiányzik most.

csak kétszer fordult elő komolyabb összekoccanás. Amugy egyáltalán nem volt olyan vészes, ahogyan később felfujták. Amikor báráttian beszélgettünk, társalogtunk, mindig rejtélyesnek tűnt, hogy ez a roppant értelmes ember a pályán néha hogyan tudja annyira elveszíteni a fejét. Szerettem volna ezen segíteni, aminek csak ő és a csapat vette volna hasznát. Mindig őszinték voltunk egymáshoz, bármikor bátran elmondtuk véleményünket. Talán ebből is adódott, hogy voltak vitáink, nézetkülönbségeink egyes dolgok megítélésében. Lehet, hogy mint egy házasságban a felek, mi is meguntuk egymást. Ám inkább hajlok ma már arra: nem biztos, hogy csak kettőnkben volt a hiba ...

- Pista elismerte, hogy itt olyan csapatba került, ahol válogatott szintű társakra talált, akik nagy részének én voltam az edzője szinte gyerekkoruk óta. A szakmai felkészültségemet mindig elismerte és tiszteletben tartotta. A mai napig jó a kettőnk közötti kapcsolat, amikor haza-hazajön az NSZK-ból felkeres és olyankor jókat beszélgetünk.

Az edzői pályafutás szinte valamennyi szinterén megfordult Ökrös István, jelenleg a diákoknak, gyerekeknek tanítja a kézilabdázás "tudományát". Életéből most hiányoznak a látványos, nagy küzdelmek, csaták, a közönség, rivalda.

- Eddigi pályafutásom legnagyobb eredménye volt a D.Dózsával 1975-ben nyert bajnoki cím, de szomorúan teszem hozzá, hogy itt ért a legfájóbb kudarc is, a 79-es bajnokság elvesztése. Csak másodikok lettünk ...Aminek talán mindennél jobban örülök, hogy egykori játékosaim a magánéletben is megtalálták helyüket. Sokan közülük sokra vitték az élet más területein is.

Negyvenkét évesen az Európa-válogatottban

Varga Pista a kézilabdakirály

Varga István, aki jelenleg a TUS Spenge /nyugatnémet/ hivatásos kézilabda játékos 127-szer szerepelt a magyar nemzeti, egy alkalommal pedig - 1976-ban, Dortmundban - a világválogatottban. Négyyszer volt elsőosztályú bajnokcsapat tagja, ebből egyszer - 1975-ben - a Debreceni Dózsa SE színeiben. Háromszoros MNK-győztes, négyszeres magyar gólkirály. Debrecenben 1978-ban elbucsuz-

A védhetetlen büntető dobás.

tatták az élvonalbeli játéktól. Azt követően Nádudvaron, majd rövid ideig a Bp.Spartacusban szerepelt. 1982 óta az NSZK-ban játszik és a 42 éves játékos most, 1985 nyarán meghívást kapott az Európa-válogatottba.

A világ egyik legjobb átlövőjének tartott Varga István rövid időre hazalátogatott Debrecenbe és ezt az alkalmat ragadtam meg hogy beszélgessünk a múlt sikereiről és kudarcairól, a jelen örömeiről és gondjairól és jövője terveiről. Legtöbbet a D.Dózsa 1975-ös bajnokságának felidézésénél időztünk, hiszen ahhoz, min az végül is kiderült nem csupán a szurkolóknak és sportvezetőknek, de Vargának is legemlékezetesebb és legbecsesebb emlékei fűződnek. Tíz év távlatából sem okozott gondot felszínre hozni az egykor történt események legapróbb részleteit sem. Szinte percről percre követhetően adta elő a bajnokság megnyerésének kronológiáját.

Nagy hal az átigazolás hálójában

A D.Dózsa vezetői megelégtették a szürkeséget és 1972 telén ké kiváló budapesti játékosra vetették ki hálójukat. A Bp. Honvéd kitünőségei, a Varga - Sárközi balszárny rettegett hirü volt az élvonalban. Ketten, de különösen az átlövő Varga dobott annyi gólt egy szezonban mint egy középszerű csapat együttségévé. A debreceni szurkolók izgatottan latolgatták, hogy sikerül e megszerezni őket?

- Ha jól tudom 1973 elején kerültél Debrecenbe és ez a tény óriási port vert fel. Nem is ment simán az ügy, hiszen végül a szövetség egyéves várakozásra kényszerített. Miért vállaltad mindezt?

- Tizenkét év után is azt mondhatom, hogy sokkal többet kaptam mint amire számítottam, mert akkor még nem gondolhattam a bajnokságra, a 8-10 ezer nézőre és a nagy népszerűségre. Nagyon jó volt a Honvédban is, de a debreceniek ajánlatai kecsegtetőek voltak. Nem akarom eltitkolni, hogy ez anyagi "motiváció" nem az utolsó helyen állt. Persze ma már talán nevetni is lehetne azon, hiszen amikor eljöttem 3600 Ft volt a fizetésem. Itt többet ígértek. Amikor aztán bajnokok lettünk akkor megkerestem 5200-at. Ehhez viszont már járt a legális prémium is. Szóval az még más világ volt mint a mai. A 127 válogatottságommal, világválogatottságommal sem járt egyetlen fillér sem, szemben a mostani körülményekkel, amikor alapjaiban változott meg minden.

- A legnehezebb időszak kezdődött életemben. Volt egyesületem nem adott ki én pedig feleséggel és két gyermekemmel itt voltam 1973 januárjában Debrecenben, abban a városban ahol azelőtt csak annyit tartózkodtam míg lejátszottunk egy bajnoki meccset. Idegenek voltunk, nem voltak itt rokonaink, de még barátaink sem. Rengeteg bizonytalansági tényező volt. Nem tudtam, hogyan fogok beilleszkedni, befogadnak-e csapattársaim? Én mindenképpen olyan magas szinten szerettem volna folytatni mint Pesten. Ezért aztán többet edzettem mint valaha. De borzasztó volt, mert hiába érez-

tem magam egyre jobb formában, nem játszhattam, nekem pedig ez volt a legnagyobb büntetés. Pályafutásom során ha valaki ki akart szurni velem, akkor nem engedett fel pályára! Én pedig szinte beleőrültem, ha csak 5-10 percig is a cserepadon kellett ülnöm. Szóval ahogyan említettem irtózatosan sokat edzettem és ennek hála meg is lett az eredménye, mert amikor végre elkezdhettem 12-15 gólokkal mutatkoztam be, ami később is így maradt.

"Rablóból pandur"

A helyzetet bonyolította, hogy különféle okok miatt edzőválság súlytotta a lila-fehér gárdát. A szakvezetés mérlegelte a helyzetet, majd úgy döntött, hogy az akkor még csak segédedzői végzettséggel rendelkező Varga Istvánt bizza meg ideiglenesen a felkészülés irányításával.

- A bajnokság előtt két nappal kerültem a kispadra, kényszerből, pontosabban nem volt más választásom, Kellemetlen volt és később gondokat is szült, hogy azoknak a játékosoknak a munkáját kellett irányítanom, dicsérni és fenytetni őket, akikkel később egy csapatban kellett játszanom. Csak egy évig tartott hála Isten nek! Nagyon körülményes módon tudtunk bentmaradni az első osztályban, de végül is sikerült.

- Együtt edzettél a játékosokkal, vagy "különórákon" szaggattad a hálót?

- Amit lehetett közösen végeztünk, de az edzések után én még

Molnár Tibor a volt ügyvezető elnök és Varga István.

rendszerint ott maradtam és nyomtam a sorozatlövéseket amíg csak rám nem esteledett. Erről jut eszembe az a történet, hogy Jani bácsi, az akkori pályagondnok azt hiesztelte széltében hosszában: "a Varga ur biztos nem is szereti a családját, mert itt eszi a fene estig, egyedül dobálja azt a hülye labdát..." A srácok is egyre többet maradtak kint velem, de az öreg egyenként hurcolta el előlünk az elgurult labdákat, míg végül egy sem maradt. Akkor aztán foghattuk a sátorfánkat.

Bajnokcsapat született

Debrecenben a kézilabdázásnak gazdag és értékes hagyományai voltak. A D.Petőfi /Edzője; Balogh Endre/ női együttese 1953-ban

majd a D.Törekvés ugyancsak női csapata 1955-ben bajnoki arany-
érmét szerzett az első osztályúak küzdelmében. A férfiaknak azon-
ban addig még nem sikerült a dobogó legmagasabb fokára állniuk,
aztán jött az 1975-ös esztendő.

- Jó volt a játékosanyag. Debrecenben mindig működtek jó ed-
zők, hogy csak Nagy Jenő bácsit említsem. Most pedig jött Ökrös
István aki nagyszerűen értett a kézilabda minden fortélyához.
Ráadásul figyelembe vette mindenki egyéni értékeit és engedte
azokat kibontakozni. Szóval ügyes társaság gyűlt össze, csak hi-
ányzott közülük egy olyan ember aki a lehetőségeket könyörtele-
nül kihasználja, bevágja a labdát a kapuba. Itt volt az irányító
előkészítő Sүvöltős, a szélső Gottdiener, a beállós Lukács "Ta-
tyus" és két kiváló kapus, Pócsi és Szabó, de nem volt átlövő-
jük. És most had legyen szerénytelen, amikor azt mondom, hogy
jól választottak, hiszen nekem meg pont ez volt a "kenyerem".

A közös munka aztán gyümölcsözni kezdett. Már 74-ben meg-megvil-
lant valami. Érezni lehetett, hogy ennek a csapatnak többé nem
lesznek kiesési gondjai. Egyértelmű lett előttem is, hogy az el-
ső hat hely valamelyike lesz a mi terepünk. Végül az 5.-ek let-
tünk.

Szuperrajttal a csucsra

- Télen itt üdült a gyógyfürdőben az Elektromos edzője, az ö-
reg Kozlovsky. Egyik nap fáradtan vonszoltuk be magunkat a me-

dencébe, amikor így üdvözölte a társaságot: "Na, megjött az idei bajnokcsapat!" Sosem felejttem el, senki sem vette komolyan.

- Aztán nekivágtunk és amire eszmélni kezdtünk, azt vettük észre, hogy az első hat meccset zsinórban nyertük meg. Később voltak buktatók is jócskán. Ha jól emlékszem, Pécsre menet elromlott az autóbuszunk és az utolsó pillanatban érkeztünk meg taxikkal. A sok idegesség miatt végig görcsösen játszottunk és csak időntuli szabaddobással sikerült győznünk. Szóval voltak ilyenek is, de ezek sem lettek végzetesek. Nagyon egészséges szellemű, küzdőképes társaság volt és bár akadtak nézeteltérések, nem volt mindenki barát egyben viszont ki-ki azonos volt, tele becsvágygal produkálni akart.

A Debreceni Dózsa kisstadionja és annak szurkolótábora fogalommal vált. A bajnoki meccsek előtt órákkal megindult a nézők áradata a Szabadság útján. Fiatalok csoportjai egymással versengetek abban, hogy zászlókkal, sálakkal, kolompokkal, dobokkal és a jó ég tudja mi mindennel felszerelve elsőnek foglalják el a "B-közép" padsorait. Szemben velük a "csendes" oldalon pedig kivonult a városnak szinte valamennyi társadalmi osztályát és rétegét felölelő, legkülönbözőbb rendű és rangú és életkorú tarka gyülekezete. Talán a világon sehol nem játszottak kispályás kézilabda mérkőzést ekkore, 8-10 ezres nézősereg előtt. A hangulat szinte leirhatatlan volt. Egy városrészt remegett bele amikor egy emberként szakadt ki a szurkolók mámoros győzelmi kiáltása. Karneváli hangulat lett urrá egy-egy diadalt követően.

- Annyi ember előtt bizonyos vonatkozásban nehéz is volt a játé-
ték, mert az ellenfelet is bizonyításra készítette. Nem csak min-
ket, őket is feldobta a csodálatos hangulat. Természetesen ne-
künk óriási segítség volt. Nem is lehet ezt elmondani. Az ember-
nek a vére pezsget amikor megjelent a kijáróban és a tömeg fel-
hördült, elkezdett tapsolni. Óriási érzés volt, óriási felelős-
séggel. A legnagyobb örömet akkor éreztem, amikor ezeknek az
embereknek boldogságot tudtunk szerezni. Nekem végül is nem az
volt a jó, hogy másnap ajnároztak, gratuláltak, hanem, hogy
láttam a szemeikben a boldogságot. Tényleg nem lehet ezt megfo-
galmazni, mint ahogyan a szerelmet sem lehet igazán csak szavak-
kal kifejezni.

Az emberek vállán

A bajnoki cím sorsa három találkozóval a befejezés előtt Buda-
pesten dőlt el. A Bp.Honvéd elleni összecsapás kérdése az volt,
hogy Kispestre vagy Debrecenbe kerül-e az aranyérem? Reggel a
Nagyállomásról kétezer szurkolóval egy EXPRESS-különvonat gör-
dült ki és indult Pest felé, mindenki szívében a reménnyel -
a sors nem lehet oly kegyetlen, hogy megfossza a lila-fehér ked-
venceket életük nagy álmától.

- Amikor a Tüzér utcai pályához érkeztünk, már állt a balhé!
Az ügyeletes tiszt Komora Imre volt - ma a Honvéd labdarugó ed-
zője - aki biztonsági okokra hivatkozva nem akarta beengedni a

A dinamika és a lendület jól látható a képen.

A sáncoló kezek mellett nem könnyű ellőni a labdát.

debrecenieket. Azok erre feldühödve már-már ostromra készülődtek. A helyzetet szegény Szőnyi János a TV akkori kitűnő sportriportere mentette meg, aki azt mondta, hogy amennyiben kizárják a vendégek szurkolóit ő országos botrányt fog csapni. Erre végül intézkedtek és mindenki bejöhetett.

- A mérkőzés előtt amikor láttam a sok jó játékost a tuloldalon kicsit megingott az addigi önbizalmam. Elszántam melegített a másik térfélen Széplaki "Szepi" és Verőczy a két kapus meg a többiek: Kovács Peti, Buday, Kenyeres, Tifinger, Füzes Gyula, Hertelendy mind-mind kitűnőség a maga posztján. Aztán elkezdődött az öldöklő küzdelem. Szinte végig mi vezettünk de azt hiszem sohasem győztünk volna ha nincs velünk az a kétezer hazai szurkoló, akik olyan hangulatot varázsoltak oda, hogy otthon

érezhettük magunkat. A Honvéd kézilabda tudása több volt, mi viszont iszonyatos elszántsággal vetettük magunkat a küzdelembe. A végeredmény hallatlanul igalmas csatában 22-21 lett a javunkra.

Az ünneplésnek több színtere volt, A diadalittas szurkolók a meccs után majdnem meztelenre vetkőztették kedvenceiket, majd a tömeg énekelve vonult a Nyugati pályaudvarig. A különvonat minden kocsiját telerajzolták krétával és valahány állomáson megállt a szerelvény örömtáncot lejtettek a füstös peronokon. Debrecenben nem várt meglepetés érte a drukkerhadat. A D.Dózsa játékosai és vezetői miután autóbuszukkal jóval előtt hazaérkeztek az állomáson virágcsokrokkal és tapssal köszöntötték szurkolóikat, köszönték meg a győzelem kivívásához nyújtott nagy-nagy segítségüket. Példátlan szép gesztus volt. Az ünneplő menet - rendőrautók biztosítása mellett - megindult a Vörös Hadsereg útján a Kossuth tér irányába. A házak ablakaiból integettek az emberek a boldogan vonuló, éneklő, bajnokcsapatot éltető tömegnek, melynek élén ott haladtak a "hősök" is.

- Életem leggyönyörűbb napja volt és azt hiszem ettől kezdve kár arról beszélni, hogy megérte vagy sem Debrecenbe jönnöm. Ennél szebbet nem tudom, hogy olimpiai bajnokok kaptak-e, pedig hát egy ott kivívott győzelem mégis csak nagyobb produktum. De az este Debrecenben olyan volt amiért mindent érdemes megcsinálni egy sportolónak. Valamennyi mozzanata örökre megmarad életemben. Ahogyan végigvonultunk a főutcán, aztán a Gambrinus-közben valahogy egy asztal tetejére állítottak és mint Kossuth Cegléden

ugy kellett szólnom a tömeghez. Végül ott egy koronát tettek a fejemre, mivel gólkirály is lettem. Tömve volt a kis átjáró utca, Aztán huszonkétszer feldobtak a magasba, ami huszonkét halálfélelem volt. Az Aranybika előtti sarkon Molnár Tibort is feldobták a srácok. Szegény Tibornak világéletében tériszonya volt, hát elképzelheted mit élt át... A Kinizsi sörözőben Sárközi került a légtérbe, ráadásul olyan szerencsésen, hogy a feje telibe találta a mestergerendát. A "cigány" nagyot koppant, azután elhallgatott...

A Csapó utcán már legalább háromezerre duzzadt a társulat és vittek bennünket a vállaikon a Dózsa pályára. Utközben elveszett cipőm, vagyis a papucsom. Több százas szavalókórus tudatta a hirt: "El-ve-szett a pa-pucsa! El-ve-szett a pa-pu-csa! Fél óráig keresték, majd jöttek, hogy: "Meg-van a pa-pucs! Meg-van a pa-pucs! Minden mozzanatra emlékszem és csak azt tudom mondani, hogy ha ez hiányozna az életemből, akkor sokkal szegényebb lennék. Egész évben éreztem azt, hogy mennyire szurkolnak az emberek, mennyire várják, hogy sikerüljön a bajnokság. Éreztem a szeretetüket lépten nyomon ami nagyon jól esett. Olyan atmoszféra teremődött, ami ma már sajnos emlék, pedig a szurkolókat tűzbe lehetne hozni mert Debrecennek nagyon jó a közönsége. Kivánom a maiaknak, hogy ismerjék meg mielőbb a bajnokok és a közönség egymásra találásának ezt a csodálatos varázsát.

A Varga-féle szabaddobás

A bajnokság kivívásában Varga Pistának főszerep jutott, ezt még azok sem vitatják akik esetleg kevésbé kötődnek érzelmileg személyéhez. A győzelmek egyik fontos és korszakalkotó eszköze volt a közvetlen, vagy egyszerűbben Varga-féle szabaddobás. Eredményes volt, ujszerű volt és rendkívül látványos. A sportág történetében először Varga alkalmazta ennyire céltudatosan és hatékonyan az ellenfelek, különösen a kapusok idegeit felőrlő fegyvert. A torna sportágban egy-egy eredeti elemet megalkotójáról, első alkalmazójáról szoktak elnevezni. Ugy hiszem a kézilabdázásban is célszerű lenne meghonosítani hasonló hagyományt. Azóta is sokan próbálták megfejteni a titkát és megalkotni az ellenszerét, ám úgy tűnik mindeddig sikertelenül.

- Csak azt tudom mondani, hogy ez számomra valahol végtelenül egyszerű. Van egy alapvariáns és aztán szinte végtelen lehetőség a változtatásokra attól függően, hogy miként reagál a védő és a kapus. Én úgy érzem, ez egy végtelenül hasznos és eredményes befejezési mód. Most már a technika segítségét is igénybe veszik és az NSZK-ban - például külön edzői Team-ek alakultak - hogy a többféle szögből rögzített video felvételeket kielemezzék és közösen találják meg a védekezési lehetőségeket. Hogy az mennyire sikerült, vagy sem arra talán a legjobb példaként a Handball Woche c. nyugatnémet szaklap írását hoznám fel, amelyben azt írták nemrég, hogy ...ez a magyar alaposan megkeseríti az edzők

dolgát a sajátos szabaddobásaival.

Annak idején amikor ehhez a Honvédban hozzákezdtem az akkori edzőm Dékán Rezső még le is torkolt, hogy mi a fenét akarok én ezzel a marhasággal, hát ilyen nincs is a kézilabdában. Edzések után a sötétben gyakorolgattam. A pálya mellett volt egy büfé, ahol Simon Janiék, a kosarasok már javában sörözgettek. Én meg puffogtattam. Egyszer Simon már nem bírta nézni és lekiabált: "Mit csinálsz itt Pityukám, meg vagy örülve?" Érdekes, hogy először pontosan a Debreceni Dózsa ellen próbáltam ki. Az első féldőben rádobtam háromszor és mind bement. Utána odajött Dékán és azt mondta: "Te Pista, nem is olyan rossz ez! Hogy is csinálod?" Utána már megengedte, hogy gyakoroljam és alkalmazzam és egyre többször hoztam vele meccseket. De képzelj el, hogy ha az a

Ketten - egy ellen

A pécsi Kolszár kellemetlen ellenfél volt.

három ott és akkor nem sikerül, vagy kapufa lett volna netán a kapusba lövöm? Lehet, hogy ma nincs is szabaddobás. Ha az nem megy be, az életben még egyszer nem mertem volna rádobni, a Deka meg elüldözött volna a Honvédból. Be nem rakott volna többet a csapatba. Azt a hülye abonyit a szabaddobásaival.

A beszélgetés végéhez közeledve kisebb ünneprontást elkövetve egy kényes kérdésre kértem választ. A szurkolók ma sem tudják, hogy hitelt kell-e adniuk annak a szóbeszédnek amely az évek multával egyre terebélyesebben és színesebben élezte ki a vélt vagy valós ellentétet közötted és egykori debreceni edződ Ökrös István között. Volt-e konfliktus és ha igen mi volt annak a lényege? Hogyan ítéled meg ezt tíz év távlatából?

- Azért merem most ezt nyugodtan elmondani, mert vele már mindent kiértékelünk. Másfél évvel ezelőtt szabadságra érkeztem haza Debrecenbe és hallottam, hogy Ökrös Pista is itthon van Kuvaitból. Megállapodtunk egy időpontban és egy egész napot - de szó szerint - végigbeszélgettünk. Én nagyon-nagyon pozitívnak ítélem az ő munkáját de a kettőnk viszonyát is. Azt hiszem az embernek kicsit öregebbnek és bölcsebbnek kell lennie ahhoz, hogy a kapcsolatait tisztábban lássa. Érettebbnek kell lenni, hogy megtanuljuk elfogadni a másik tévedését is, hogy ne csak mondjuk, de úgy is érezzük, hogy nics ember hiba nélkül. És feltetelezzük egymás jó szándékát, ami sajnos annak idején egyszer kétszer nem volt meg. Bennem sem. Ha a mai fejemmel dolgozhatnék együtt az Ökrössel, akkor még annyi problémám sem lenne, pedig

hidd el nem volt olyan sok! Jó lett volna ha annyi sem lett volna! Mindketten arra jutottunk, hogy ha annyi eszünk lett volna mint most, akkor talán még ma is együtt dolgoznánk és nem egy, de sokkal több bajnoki győzelmet ünnepelhetnénk. Nagyon kellenes napot töltöttünk el és úgy érzem semmi függő kérdés nem maradt közöttünk. Pista pozitív egyénisége az egész magyar kézilabdának, aki kitűnően tudott oktatni technikát és taktikát, mindennel tisztában volt és elég köszívü tudott lenni amikor arra volt szükség. Mint ember és pedagógus igényes volt mindenben. Annak nagyon örültem, hogy most elmondta: évek kellettek ahhoz, hogy megtudja végül is én őt soha nem csaptam be. Úgy érzi, akkor őt nem egy esetben "félrevitték". Sajnos nekem megvolt az a hibám, hogy ha valós vagy vélt sérelem ért, akár az edző részéről, akkor nem úgy szóltam vagy reagáltam, ahogyan kellett, vagy illett volna. Ebből fakadtak konfliktusaim, de alapjában véve, ha mindent beteszünk a kalapba, akkor ez egy nagyon pozitív kapcsolat volt. Hangsúlyoznám, hogy én most nem akarom rózsaszínre festeni a dolgokat, mert tényleg voltak erős összetűzéseink, de aztán tisztáztuk és azok a kis fenntartások, amelyek megmaradtak, azokat az idő mosta el, vagy ezen a beszélgetésen oldottuk fel egyszer és mindenkorra.

Az NSZK-ban befejeződött a bajnokság és Varga Pista ismét valami meglepőt produkált. Elnyerte az abszolút gólkirályi címet, ami azt jelenti, hogy valamennyi osztályban /11/ folyó bajnoki küzdelmeiben a legtöbb gólt dobók közül is az élre került 245

találatával. Talán ennek is köszönheti, hogy augusztus elején Hollandiában magára öltheti az Európa-válogatott mezét. A szuper csapatba olyan játékosok kaptak meghívást - Kovács P. és Őri P., Wunderlich, Klempel és mások - akiknek a játéka látványosságot jelent, élményt nyújt a közönségnek. A hivatásos szerződését pedig újabb egy évre hosszabbították meg. A 42 éves Varga játéktudása és játékszeretete szinte semmit sem kopott. A világhírű szabaddobások most is utat találnak a legkiválóbb csapatok és kapusok hálójába. Beszélgetésünk végeztével amikor elkészöntünk egymástól nem hagyott nyugodni egy gondolat. Arra vajon ki adhatna választ, hogy a debreceni bajnokcsapatban, Vargában és a többiekben mennyi érték maradt még örökre kihasználatlanul?

Játékosból – ügyvezető elnök

A sportban nem ritka, hogy egy játékosból sportvezető lesz. Ez történt Gottdiener László esetében. A balkezes jobbszélsőtől a kapusok bizony rettegtek, hiszen nagyon erős lövése volt. Az ellenfelek is nemegyszer kékfoltosan mentek a mérkőzés végén zuhanyozni.

"1967-ben az Építők csapatából igazoltam a Debreceni Dózsába. Tizenkét éven át játszottam az NB-I-es együttesben. Tagja voltam a diadal menetnek, amely a hetvenes évek közepétől tartott 1980-ig. Felejthetetlen emlék a bajnokság megnyerése és a közönség önfeledt ünneplése. Játékos pályafutásom során végigjártam a válogatottság lépcsőfokait. Az ifjúsági, junior, felnőtt B után nyolcszor szerepeltem az A együttesben. Hogy miért nem többször? Ez a kérdés

A szigorú szélső és a tatabányai Sándor párharca.

számtalanszor átvillant az agyamon. Tulajdonképpen a család és Faludi Mihály személye volt a kulcspont, amiért lemondtam a ke-rettagságot. Nejem a Dózsa székházban dolgozik. Egy fiu és egy leány gyermekünk van. A sportolás mellett elvégeztem a főisko-lát.

Tisztában vagyok azzal, hogy nem lesz könnyű feladatomb. Elő-döm, Molnár Tibor elvtárs hosszú időn át vezette a lila-fehére-ke-t, sok szép sikert elérve. Most már úgy gondolom, látom, nehe-zebb ez mint eleinte hittem volna. Szerencsénkre a mögöttünk lé-vő anyagi bázis - a nyomda - megfelelő háttérrel biztosít az el-végzendő munkához. A kézilabda csapat, hát valljuk meg őszintén, eléggé siralmasan játszik az idei bajnokságban. Árva Csaba edző irányításával több, mint husz fiu van az NB-I-es keretben, de képességekben a többség még elmarad a legmagasabb osztály szin-vonalától. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy amíg a fényes sike-rek jöttek, szép csendben mindenki megfeledkezett az utánpótlás vonal tervszerű munkájáról. Ma egy kiépitett edzői "legénység" igyekszik pótolni a hiányosságokat. Itt van például Váczi Sándor aki a Sportiskola edzője. A tavalyi esztendőben az Országos Ifju-sági Bajnokságon harmadik helyet ért el a csapattal, ami eddig még nem fordult elő az egyesület történetében. Idén akadt néhány balul sikerült összeccsapásuk, de még az egész őszi idény hátra van.

El kell ismernem, hogy az elkövetkezendő egy-két év bizony na-gyon keserves lesz. A csapatot erősíteni, ez az elsődleges cél-kitűzésünk. Egy olyan multtal rendelkező szakosztálnál, mint a

kézilabda nem szabad a kiesés küszöbén táncolnunk. Számitok első-
sorban dr. Varga Imre SE elnök több évtizedes sportvezetői ta-
pasztalatára és a régi játékosársaimra, a Hamzákra, Makádi Tibi-
re, dr. Debreczeni Lajosra, dr. Anderkó Imrére, Ferenczi István-
ra és a többiekre, hogy a közös összefogással vissza tudjuk hoz-
ni a régi hangulatot a pályára, a mérkőzésekre. Mert ismerjük el,
a nézők nagyon elpártoltak tőlünk az utóbbi időben, ami érthető,
mert a fiuk kevés örömet szereznek a szurkolóknak.

A Hazafias Népfront megyei titkára dr. Alberth Béláné a Baráti
Körünk elnöke, helyettese Lukács László, akivel együtt voltunk
a bajnok csapat tagjai. Nekik sokat köszönhetünk, nagyon szivü-
kön viselik a kézilabda sorsát, éppugy, mint a megyei Rendőrfő-
kapitányság vezetői.

Önmagamról annyit szeretnék még elmondani, amit csinálok, azt

A gólért meg kell szenvedni.

A dolgoz hétköznapiok után lehetett a babért learatni. csinálók, azt tisztán, becsületesen akarom végrehajtani. Nagy lelkesedéssel kezdtem az ügyvezető elnöki poszt feladataihoz. A kézilabdázással kiemelten fogok foglalkozni, de ez nem azt jelenti, hogy a többi sportágról megfeledkezem.

Végül is miért jöttem vissza, hiszen a bajnoki találkozók eredményeiről is csak az újságból értesültem? Azért, mert a LILA-FEHÉR színnek varázsa van a számomra, nekem nagyon sokat jelent a mai napon is, nemcsak a "régi szép időkben".

Nehéz ilyen szavak után bármit is mondanom. Talán annyit jegyeznek meg, ha a játékosokra is átragad az ilyen klub szeretet, akkor a nézőtéren sem kétszáz szurkoló fog csendben nézelődni, hanem újra eljönnek a csalódott emberek is. Mert ha a csapat ki is kap nem mindegy hogyan teszi. Ha egymást szidják, pedig maguk is hibáznak az biztos, nem szolgálja az előremenetelt. De ha küzdenek, már a pályán egymást buzdítják, akkor nemsokára megint felvirágzik a Debreceni Dózsa. De, ehhez előbb néhány játékosnak szemléletet kell változtatnia.

Savanyú jubileuma

A közönség Savanyuként ismeri a debreceni kézilabda történelem egyik legsikeresebb kapusát, Szabó Istvánt. Tagja volt 26-szor az utánpótlás válogatottnak, 9-szer a felnőttnek és a Dózsa négy éven át tartó diadal menetének. Szép jubileumhoz érkezett, hiszen 25 éve igazolt játékos, ebből 21-et töltött a Debreceni Dózsaiban.

Közben családot alapított, három gyermekük született. István 11, Sára 7, a kis Péter 2 éves. Lehet, hogy valamelyikükkel ta-

Szabó jól zárta a rövid sarkot a PMSC-sek ellen.

lálkozunk egyszer a kézilabdapályán? Sose lehet tudni.

A játék szeretetére Nagy Jenő bácsi nevelte, az akkor, 1953-ban 13 éves fiut. Itt tanulta meg a sportág alapjait. Jenő bácsi mint ember is példaképe volt a kis Savanyunak.

Két év múlva került az NB-II-es DVSC-hez, ahol együtt játszott a két Makádival, a három Hamzával és Nánási Pállal, hogy csak az ismertebb neveket említsük. Korengedéllyel védhetett - első edzéstől kezdve kapuban áll - a kieső vasutasok között. A társak zöme átkerült a D.Dózsába, ő az MGM-be akart menni, de nem adta ki egyesülete. Egy év kivárás után, behívták katonának és a belügyi együtteshez került. Az NB-II-es bajnokságot megnyerték, itt védett Szabó Pista, dr. Rácsai Lajossal és Kertész Lajossal. Érdekes felsorolni a kapusokat, akikkel meg kellett küzdenie a csapatba kerülésért, vagy akiket tanított a "mesterségre" a 21 év során. Az előbb említett két néven kívül: dr. Hoffman László, Pócsi Attila, Biró Imre, Medgyessy Sándor, Maleczki Péter, Bene Imre és Szatmári János. Utját egyengető edzőire ma is hálával gondol. Jenő bácsi mellett Ökrös Istvánnak köszönhet a legtöbbet. Az ő irányításuk alatt fejlődött sokat, így 1972-ben Gottdiener Lacival /jelenleg ügyvezető elnök/ válogatott kerettag lett. Az Albrecht Miklós által vezetett nemzeti hetesben kilencszer léphetett pályára. Időközben Faludi Mihály vette át a szövetségi kapitány posztját és a debrecenieket /Süvöltőst és Vargát is/ mellőzni kezdte. Köztudott, hogy Faludinak Debrecenben egy ominózus Dózsa - Vasas mérkőzést követően kellemetlen pillanatai voltak és ezt sohasem tudta megbocsátani, végül is a játékosok itták a levét haragjának.

Savanyu biztos kiutazónak tűnt a VB-re, ekkor azonban megbetegedett. Az edzőtáborba gyenge erőnléttel került vissza - életében először könnyítést kért, de elutasították, erre összezsugorolt és hazament. /Utólag elhamarkodottnak véli döntését./

Jöttek a diadalévek, 1974-75-76-77. A csapat megerősödött, sorra aratta a szép sikereket. Bajnok 1975-ben a DEBRECENI DÓZSA. Nagy küzdelem az utolsó előtti bajnoki találkozón, idegenben a Honvéd ellen. Ökrös tanár ur egy büntetőt védeni küldte be Savanyut, közben Molnár Tibor ügyvezető elnök azt mondta: "Tedd fel a pontra az i-t"- neki ez volt a szavajárása. Sikerült háritania a hetest, a csapatnak megnyerni a meccset. A játékosok busszal érkeztek haza, a szurkolók vonattal jöttek. A Dózsások a Nagyállomáson várták a lelkes drukkereket, akik a fiukat a vállukon vitték évgig az Aranybikáig. Megálltak a villamosok, éljeneztek az emberek. Az itthoni Pécs elleni utolsó bajnokin T I Z E Z E R örjögő néző előtt játszottak. A lefujást követően, mindent letéptek a Dózsásokról. Pista szerencsére két fürdőnadrágot vett fel, mert egyet elvittek ereklyének. Ujra vállakon utaztak végig, csak most a Csapó utcán.

A BEK első fordulójában kiverték a Szófiát, a második körben a dán Fredericia ellen elvérzett a csapat. Egy hosszú Nyugat-európai tura utolsó mérkőzése volt ez. Fáradt, görcsös az egész társulat - ennyi a rövid jellemzés a balsikerről. A következő években a bajnoki 2.,3. hely és az MNK megnyerése ötvözte sike-reiket. A nagy csapat háttérében nem fordítottak elég energiát az ifikre, és a kiöregedők helyére nem tudtak megfelelő helyettest állítani. Ekkor jött az a váratlan bejelentés, miszerint

Ökrös tanár ur - máig sem tudni pontosan miért - nem dolgozik tovább a csapatnál. Ezzel aztán, szép lassan széthullott az "aranycsapat".

Pista játszott tovább, de már közben átvette a DSI serdülő koru együttesének edzőségét. A mai NB-I-es Dózsában - a keze közül került ki - Kiss, Fekete, Bene kerettagok. A Debreceni Állami Gazdaság megyei felnőtt bajnokságban játszó férfi csapata volt, edzőségének következő állomása. Itt szerepelt többek között: Kemény, Ferencz, Benyáts, Pócsi és Gottdiener. A DÁG bajnok lett, de az osztályozón szó szerint kiejtették őket. Jött egy kellemtelen derékfájás, ami miatt be akarta fejezni a sportot. Az NB-I-B-s Hajduszoboszlói Gázláng hívta védeni, majd rövid időn belül átvette az edzések irányítását is, de gyenge játékosállománnyal bíró gárda kiesett a másodosztályból. A Dózsában eközben személyi változások történtek, hiszen Bíró bevonult a Honvédba, Bene elment a D.Medicorhoz. A belügyiek megkeresték, hogy segítsen ki őket. Ilyen kérésnek nem tudott ellenállni, beállt újra Medgyessy mellé, a lécek közé. Rövid időn belül Bene visszatért, Maleczki átigazolt, közben a fiatal, tehetséges ifjusági válogatott Szathmári csatlakozott a kerethez. A kapusból - kapusedző Árva Csaba vezetőedző segítő partnere lett a csapat felkészítésében. A szekér dőcög ugyan, de biznak az elvégzett munka hasznosságában.

Ja, és majdnem elfelejtettem! Miért lett a beceneve Savanyu? Molnár Tibor, a "keresztapja" még kisfiu korában, az állandóan vigyorgó Szabó Pistát megkérdezte: "Mit savanyogsz?" Így ragadt rajta a Svanyu név.

Mindig sportszerűen,
ahogy egy csapatkapitányhoz illik

„Úgy érzem, hogy társaim hallgattak rám”

Dr. Suvöltös Mihály, az 1975-ös bajnokcsapat legendás kapitánya 1949. augusztus 29-én született Ujlétán. Mindössze csak két évet töltött a Debrecen közeli községben, majd családjával Debrecenbe került. A Petőfi Általános Iskolát és a Fazekas Gimnáziumot végezte el, majd a Debreceni Orvostudományi Egyetemen szerzett diplomát. A családos - kislánya Zsuzsa 10 éves, kisfia András 5 éves, fele-

Suvöltös kapura lő, a többiek nézik.

sége dr. Csapó Ildikó belgyógyász- igazságügyi orvosszakértő fiatalember, jelenleg a Hajdu-Bihar megyei Rendőr-főkapitányság orvosi hivatalában dolgozik orvos századosként.

Mielőtt sportpályafutásának részletezésébe fognánk, érdemes megemlíteni, hogy már eddig is számos elismerés birtokosa, hiszen az 1976-os montreali olimpiai szereplése után belügyminiszteri dicséretet kapott, majd a KISZ Központi Bizottságának Dicsérő Oklevelét is elnyerte és a Közbiztonsági Érem ezüst fokozatának birtokosa. 1981 óta párttag és jelenleg a Debreceni Dózsa kézilabda szakosztályának vezetője, ráadásul úgy, hogy a csapat 1985 évi tavaszi mérkőzésein is aktív szerepet vállalt még mint játékos.

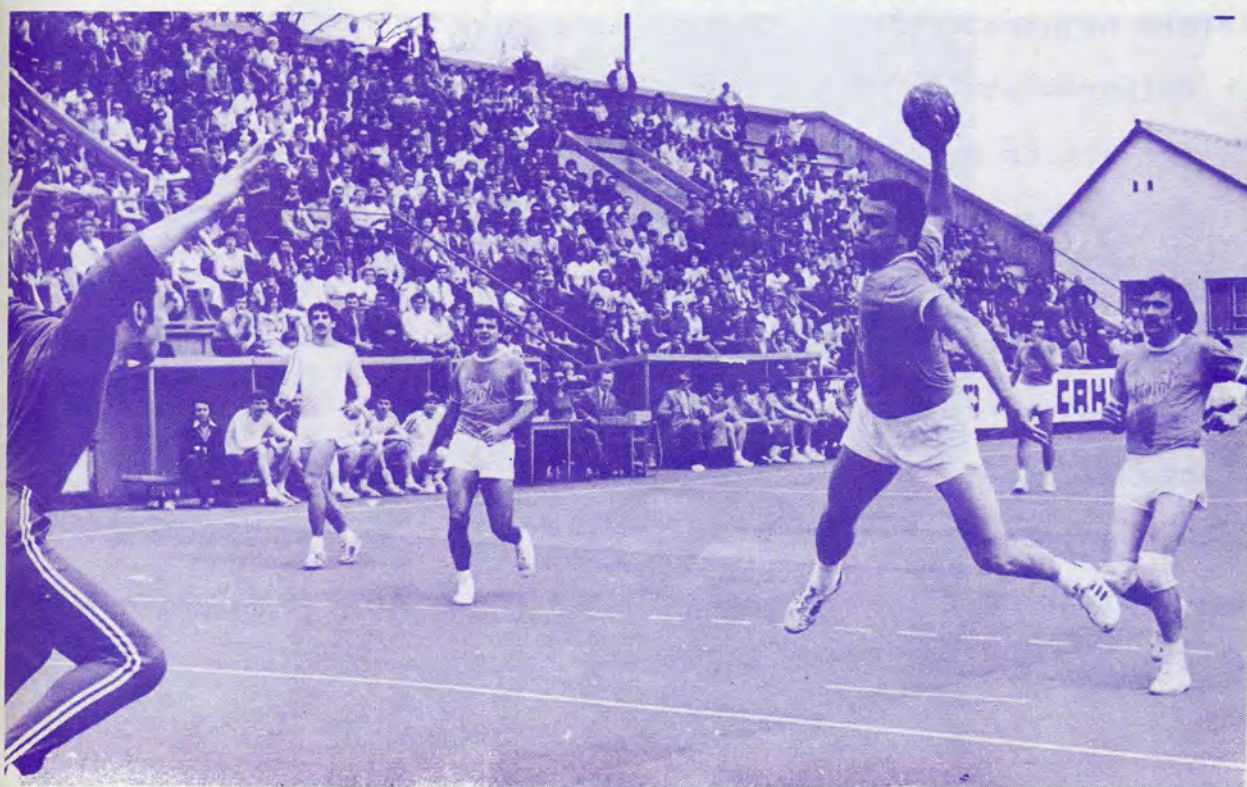
- 12 éves koromban Fogarasi József testnevelő tanár óráin ismerkedtem meg a kézilabda alapjaival, majd hamarosan Nagy Jenőhöz kerültem a sportiskolába, ahol két évig edzettem. Már kiskoromtól kezdve egészen a válogatottig irányító szerepkört töltöttem be. A Debreceni Sportiskolában ifjusági játékosként - most már bevallhatom - kezdetben hamis igazolással játszottam, hiszen fiatalabb voltam a többiektől, Középiskolás koromból legszivesebben a Fazekas Gimnázium - Bethlen Szakközépiskola közötti mérkőzésekre emlékszem, amelyekre olykor még a DVSC csarnok is megtelt nézőkkel. Jónéhányan, akik később a Debreceni Dózsában is szerepeltünk, ezen a középiskolai bajnokságokon tűntünk fel. Velem együtt például Pócsi Attila is, aki ugyancsak a válogatottságig vitte kapusként.

- emlékezett a kezdeti időkre.

"Süvi" /hiszen már akkor is így becézték társai/ a sportisko-

lából az akkor még létező DASE ifjúsági csapatába került, ahol két évig szerepelt és 16 éves korában már az NB II-ben is szóhoz jutott. Élete igazi fordulatot vett 1966-ban, amikor a Debreceni Dózsa bajnokságot nyert az NB II-ben. Az év őszén igazolták le a tehetséges irányítót, aki a következő év tavaszától már élvonalbeli játékosnak vallhatta magát. Az Ózdi Kohász ellen a Debreceni Spartacus pályán mutatkozott be először az NB I-ben, amit sosem felejt el, hiszen két gólt dobott az ellenfél hálójába.

Érdemes egy új bekezdést nyitnunk arra a célra, hogy a kiváló sportoló eredményeit felsoroljuk. Dr. Sűvöltös Mihály dicsőséglistáját megirigyelhetik a mai debreceni játékosok, hiszen a mindig szerény és végtelenül sportszerűen küzdő, higgadtságát a legkiélezettebb mérkőzéseken is megőrző csapatkapitány 75-ször ölthette magára a magyar válogatott mezét, 1976-ban tagja volt a montreali

A lerohanásos indítást göllal fejezi be Sűvöltös dr.

olimpián 6. helyen végzett magyar csapatnak. 1975-ben a D.Dózsával magyar bajnokságot nyert, de a bajnoki ezüst és bronzérem sem hiányzik vitrinjéből. 1978-ban a Magyar Népköztársasági Kupában győztes csapatot is irányította. A bajnoki és kupagyőzelem természetesen a debreceni belügyi gárdát nemzetközi szereplésre jogosította, így "Süvi" is a debreceni kézilabda sport egyik reprezentánsaként képviselhette hazánkat a Bajnok Csapatok Európa Kupájában és a Kupagyőztesek Európa Kupájában. Sőt, a magyar válogatott színeiben 1979-ben a dániai, 1980-ban a spanyolországi világbajnokságról sem hiányzott.

Májusi beszélgetésünk alkalmával mégis legszivesebben azokra a mérkőzésekre emlékezett, amikor a D.Dózsa Mikes Kelemen utcai "kaptalanjában" olykor több mint hatezer ember biztatta őket és a lelkes szurkoló tábor bátorításának nagy szerepe volt abban, hogy 10 évvel ezelőtt bajnokságot nyert a világklasszist és még néhány válogatottat felsorakoztató gárda Ökrös István edző utmutatásai szerint.

- Azt hiszem minden poszton kiemelkedő tudásu játékosaink voltak - idézte véleményét az akkori csapat tagjairól. - A támadások nagy része a bal oldalra épült, Sárközivel és Varga Pistával igazán éreztük egymást játék közben. Gottdiener és Lukács pedig keményen és jól védekeztek mögöttünk. Én Hamza József után voltam a csapat kapitánya 1973-tól 81-ig. Ugy érzem társaim hallgattak rám, jól kijöttünk egymással. Persze nem voltunk egyformán kezelhetők, de közősek voltak céljaink, hiszen mindannyian győzni akartunk. Általában higgadt voltam, de ha fáradtság gyötört, velem is előfordult,

hogy megfeledkeztem magamról. Ilyen persze nem jöhetett szóba, ha idegileg és fizikailag is kipihentem magam. Főleg a pályafutásom elején történt velem, hogy elvesztettem a fejem a forró légkörű találkozóon.

Süvöltős Misi szólt az együttes sikereit meghatározó két "munkatársáról", Ökrös István edzőről és Varga Istvánról, a világválogatott átlövőről is.

- Szerettem Ökrössel együtt dolgozni, legfőbb erénye volt, hogy fanatizálni tudott. Különösen engem, hiszen elhitette velem még egyetemista koromban, hogy válogatott is lehetek. Amit felírt nekem, tudta, hogy megcsinálom, egyszer például az ügyetlenebb kezemmel irtam, étkeztem és minden egyebet csináltam, csakhogy ügyesedjen.

A repülő doktor

Sokszor önszántamból reggel 6 órára bejártam a Kossuth Gyakorló Gimnáziumba, ahol Ökrös Pista várt és együtt gyakoroltunk. Azt hiszem rengeteget köszönhetek neki, amiért valóban többszörös válogatott lehettem.

Vargáról a következőket vallja: - Ilyen jó adottságu sportolóval rajta kívül még nem találkoztam. Szerintem minden sportágban válogatottságig juthatott volna, gyors, robbanékony, hajlékony volt. Figyelt játék közben, mindig győzni akart és a valaha élt legsokoldalubb átlövőnek tartom.

Szerettel és tisztelettel beszélt ezenkívül a többiekről is, de a mostani csapattal kapcsolatban már nem volt sok emlékezni valója. A 180 cm magas, 1975-ben 77 kilogrammos testsúlyu, azóta viszont már 9 kiló felesleget felszedett, de még mindig kiváló lábmunkával rendelkező, szemfüles, jó reflexü irányító játékos az 1985 tavaszán játszott bajnoki mérkőzéseken is nemegyszer csapata legjobbjává volt. Ki tudja hányadik virágzását élte és ki tudja hányszor fog még az együttes rendelkezésére állni, ha hívják. Ő, az egykori bajnokcsapat elnyühetetlen, örökmozgó, a minden körülmények között kitartó hirmondója, aki hamarosan már valóban végleg elköszön játékosként a kézilabda pályáktól, de szakosztályvezetőként reméljük sokáig a D. Dózsa rendelkezésére áll.

A bajnokcsapat nyomdokain rögös az út

A Debreceni Dózsa lassan, de új együtttest épít

Árva Csaba arca gondterhelt. Persze ilyen idény után nem lehet rajta csodálkozni.

Árva Csaba, a Debreceni Dózsa NB I-es férfi kézilabdacsapatának harminckilenc éves edzője, nagylétai születésű. Néhány éves korában innen költözött szüleivel Debrecenbe, ahol általános és középiskolát végzett és itt ismerkedett meg a kézilabda sportág tudnivalóival is. A DVSC NB II-es csapatában is szóhoz jutott. Később Dunaujvárosban kohó- és gépipari műszaki főiskolát végzett, egy évig a Dunaujvárosi Haladásban, utána pedig a Dunaujvárosi Kohász - akkor még - megyei I. osztályban, majd NB II-ben szereplő gárdában.

játszott. Többnyire beállós volt és tíz évig sportolt aktívan. Harmincéves korában kezdte edzősködését a Dunkaujvárosi Kohász serdülő és ifjúsági csapatában. Majd a felnőtteket irányította, akiknek 1981-83. között volt a tréner. A dunaujvárosi sportiskolások négyszer országos ifjúsági bajnokságot nyertek. Érdekes epizód pályafutásában, hogy miután 1983-ban csapatát visszajuttatta az NB I-be már az élvonalbeli csatákban nem ő ült a kispadon, hiszen - elsősorban családi okok miatt - Debrecenbe került a szintén élvonalbeli lila-fehér belügyi csapathoz.

- Láttá-e a tíz évvel ezelőtti bajnokcsapatot játszani? - érdeklődtem tőle.

- Természetesen, abban az együttesben rendkívül jó adottságú játékosok szerepeltek a csodálatos képességgel megáldott Varga Istvánval az élen. Arról nincs értelme beszélni, hogy vajon az az együttes miképpen szerepelne a mostani bajnokságban. Bizonyára jól helytállna, bár meg kell jegyezni, hogy a mai kézilabdát másként játsszák, a mostani játék dinamikusabb és még nagyobb állóképességet igényel. Akkor több volt a klasszis és érdekes mód a magyar kézilabda mégsem volt eredményesebb nemzetközileg, mint jelenleg.

- Ha már a jelennél tartunk, mi a véleménye a magyar kézilabda nemzetközi összehasonlításáról?

- A külföldiek magassági és erőfölényben vannak velünk szemben, a mai kézilabdát az erős, magas, de egyúttal ügyes játékosoknak találták ki, akik közel kétméteres termetüket meghazudtolva is képesek fürge, mozgékony játékra.

- Ön szerint melyik csapat játssza a legkorszerűbb kézilabdát jelenleg hazánkban?

- Szerintem a Rába ETO, nagy jövőt jósolok nekik, bár a bajnoki címre a Veszprémi Építőket is esélyesnek tartom.

- A mai Debreceni Dózsa viszont sajnos egyelőre nem a dicső elődök nyomdokain halad. Az edző szemével minek tulajdonítja ezt?

- Sajnos az egyesületnél a bajnokság megnyerése után elhanyagolták a folyamatos utánpótlás-nevelést, mondhatni egy generáció kimaradt. Márpedig az új tehetségek kibontakoztatása időt igényel, ehhez türelem kell. Emiatt jelenleg is csapatomban az idősebb játékosok - dr. Suvöltös, Szilágyi, Kordás - "huzzák a szekeret", óriási különbség van az NB I-es rutint és a képzettséget tekintve a régiek és a maiak között.

Akinek nem lehet szemrehányást tenni a csapat szerepléséért, az Szilágyi István.

Ujra csatásorba állt Sűvöltős, de így sincs lefutott mérkőzés

Árva Csaba 1983. december 1-től került a Debreceni Dózsához, vele a belügyi ilila-fehér gárda 1984-ben - épphogy elkerülve a kiesést - a 14 fős mezőnyben 12. lett, míg az idén az egyesület vezetése egy középmezőnybeli helyezést célzott meg. Viszont a férfi bajnokság tavaszi idényének befejezése után úgy tűnik, hogy összeismét nagy küzdelmekre, kiélezett harcra számíthat a csapat és nehéz lesz bennmaradnia.

- Hogyan lehetne segíteni a Debreceni Dózsán, s minek tulajdonítható az elődöktől való elmaradás?

- Érdeemes lenne utána járni, hogy egy csapatra való jó játékos

miért távozott el Debrecenből. Gondolok itt a kapus dr. Hoffmann Lászlóra és Biró Imrére, s a mezőnyjátékosok közül Molnár Ferencre, Horváth Imrére, Homovics Zsoltra, Ferencz Rezsőre, Bogádi Ottóra, valamint Makaira. Nagy kár, hogy az egyesület és a város nem tudta ezeket a játékosokat itt tartani. Jó lenne elérni, hogy legalább a maiak itt maradjanak.

Az edző a csapatba fektetett munkában bizik és erről a következőket mondta.

- Remélem, hogy a kedvezőnek látszó őszi sorsolás miatt szeptembertől biztosabban tudunk pontokat szerezni mint tavasszal. Munkánkban vezérelvünk, hogy a holnapunkat nem szabad feladni a máért. Értem ez alatt, hogyha a mának élünk, akkor csak toldozgatni-foldozgatni kényszerülünk. Feltétlenül szüksége lenne a Debreceni Dó-

Szilágyit köszönti a válogatott szereplése alkalmából Horváth László az MKSZ elnöke

zsának három érett NB I-es játékosra, elsősorban egy irányítóra, egy jobbszélsőre és átlövőre. Átigazolási kísérleteink többsége kudarcba fulladt eddig, s mindaddig, amíg nem sikerül kész élvonalbeli játékosokat leigazolnunk, a saját nevelésű sportolóinkra kell építenünk. Biztos vagyok benne, hogy a most kibontakozó tehetségek közül néhányan két-három év múlva biztos csapattagok lesznek, csak fennáll a veszélye a jelenlegi feltételekkel annak, hogy az együttes esetleg addig kieshet. Örölnék, hogyha az egyesület és a város sportvezetése minden kapcsolatát kihasználná annak érdekében, hogy a belügyi gárdát megerősítsék. Ettől függetlenül a jelenlegi játékoskerettel is képesnek tartom a Debreceni Dózsát arra, hogy az 1985. évi bajnokságban a középmezőnyben végezzen és elkerülje a kiesést: Nagy munkát fektettünk a csapatba, sokat dolgozunk és ennek bizonyára meglesz az eredménye.

A legjobb feltételek között edzenek

A cselgáncsozók ontják az érmeket

A Debreceni Dózsa cselgáncs szakosztálya husz évvel ezelőtt alakult. Létrehozásában igen nagy szerepe volt Illés Mihálynak - aki a kezdeti időkben edző és versenyző is volt egyuttal, többek között nehézsúlyban felnőtt magyar bajnokságot nyert -, valamint Fekete Zsoltnak, aki jelenleg a szakosztály vezető edzője.

A két fiatalember 1965-ban került Debrecenbe, Illés Mihály Tatabányáról költözött ide, Fekete Zsolt pedig a Testnevelési Főiskola elvégzését követően.

- Az alakuló ülésen háromszáz gyerek jelent meg, ami igen nagyszó volt akkor - emlékezett május végi beszélgetésünk alkalmával a vezető edző. - Az első tehetségek közül Vékony Tamás, Tündik László, Mester Attila ért el bajnoki helyezéseket, Hosszu Kálmán junior magyar bajnok lett /később az Ujpesti Dózsa színeiben a felnőttek között is nyert aranyérmet/. A tizennyolc éves Vass Barna is szerzett első helyet a juniorok országos versenyén. Öt generáció nőtt fel a mai napig a Debreceni Dózsában, és mintegy háromezer fiatal került kapcsolatba a sportággal - ecsetelte Fekete Zsolt.

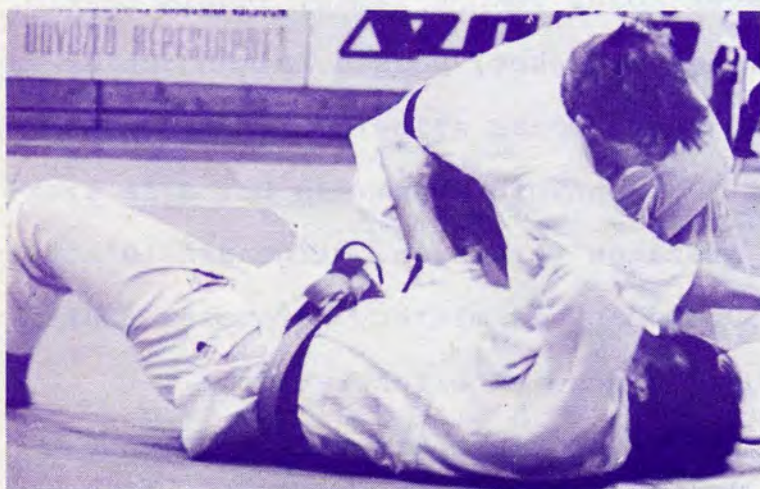
Megtudtam tőle, hogy Vass Barna volt a szakosztály első magyar

bajnoka 1967-ben a juniorok 93 kilogrammos súlycsoportjában. Az első csapatbajnokságot 1970-ben a II. osztályu felnőttek nyerték, akik később 1978-tól 1984-ig megszakítás nélkül szerepeltek az élvonalban.

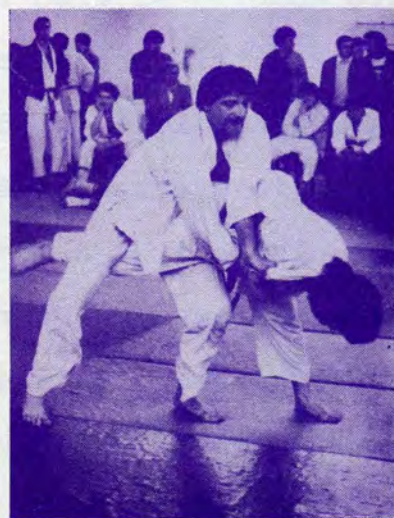
Az ifjúsági CSB-ken a hetvenes években - 14-16 csapat között - mindig az első hat hely valamelyikét szerezték meg a debreceni fiatalok, akik tavaly és idén érték el legszebb sikerüket a csapatbajnokság megnyerésével.

A juniorok 1983-ban győztek a csapatbajnokságon, egy évvel később ezüstérmesek lettek, idén pedig ötödikek.

- Megalapításunk után a szakosztálynak sűrűn kellett költöznie, hiszen nem volt állandó gyakorlóhelye. Majd 1970-től '75-ig a Szabó Kálmán utcában, a Petőfi Általános Iskolában kaptunk edzéslehetőséget, míg nem nagy örömünkre tíz évvel ezelőtt a Mikes Kelemen utcai saját csarnokunk is megnyitotta kapuit, amelyben 1979-től - talán az országban a legjobb feltételek között - szakosztályunk önállóan gyakorolhat. Így hat évvel ezelőtt teremgondjaink végképp

Sefcsik Sándor nincs irigylésre méltó helyzetben.

Kovács Gábornak sokat köszönhetnek a fiatalok, akiket felkészít a versenyekre.

megoldódtak, és a nyugodt készülődési lehetőségek az eredményekben is megmutatkoznak. Természetesen - folytatta Fekete Zsolt - kezdetben a vándorlás miatt, később a keret szűkitése és egzisztenciális okok miatt jó néhányan lemorzsolódtak a szakosztálytól.

Fekete Zsolt - aki korábban tizenöt évig a Debreceni Orvostudományi Egyetem testnevelő tanára volt, három éve pedig a Kossuth Lajos Tudományegyetem hasonló tanszékén törődik az ifjuság egészséges életmódra nevelésével - büszke arra, hogy a Debreceni Sportiskola 1970-től üzemelő cselgáncs szakosztályában az egykori dózsás versenyzők vállalnak évről évre edzősködést.

A körülményekre visszatérve nem felejtethetjük el, hogy a D. Dózsa Mikes Kelemen utcai edzőterme az egyik legmodernebb országos összehívásban, hiszen a padlófűtéses csarnokban - amely mellett szauna is található - négy tatamin gyakorolhatnak a fiatal judosok. Manapság három edző, hatvan igazolt versenyzővel súlykoltatja az alap elemeket, akik közül a jelenleg katona Zöld György érte el az első jelentős nemzetközi sikert. 1978-ban az ifjúsági Európa-bajnokságon ugyanis bronzérmes volt. Tavaly, 1984-ben Oláh Csaba a Szovjetunióban rendezett Ifjúsági Barátság Versenyről tért haza a harmadik helyezettnek járó díjjal.

- Az előbb említetteken kívül Oláh István, Nyilas Tibor, Végh József, Sefcsik Sándor, Kovács Gábor, Kovács Ferenc, Kovács Attila, Tar Mihály, Fábián György, Németi Zoltán, Szilágyi János, Csősz Imre nyertek ifjúsági junior vagy felnőtt országos bajnokságot. Szinte valamennyien tagjai - vagy voltak tagjai - valamelyik ma-

gyar válogatottnak.

Fekete Zsolt nem feledkezett el szólni arról sem, hogy a D. Dózsa cselgáncs szakosztálya fejlődő nemzetközi kapcsolatokat ápol, minden évben találkoznak versenyzői a vilnusiakkal és az ujvidékiekkel. Mostanában viszont az edzőket és sportolókat már az előttük álló újabb célok foglalkoztatják, amelyek közül kiemelkedik a július végén Debrecenben megrendezésre kerülő Ifjúsági Barátság Verseny. Elsősorban a Debreceni Dózsa cselgáncs szakosztálya eredményeinek és élenjáró utánpótlás-nevelésének is elismerése, hogy Hajdu-Bihar megye székhelye kapta az IBV lebonyolításának jogát.

- Az IBV-re készülő bő harminc fős magyar válogatott keretnek heten Debrecenből tagjai, közülük a 65 kilogrammban Kristóf Attila, a 60 kilogrammban Németi Zoltán és a 95 kilogrammosok súlycsoportjában Csősz Imre részvétele a legvalószínűbb - folytatta a vezető edző. - Szakosztályunk célja, hogy versenyzői által nyolc nemzetközi pontot szerezzen az IBV-n.

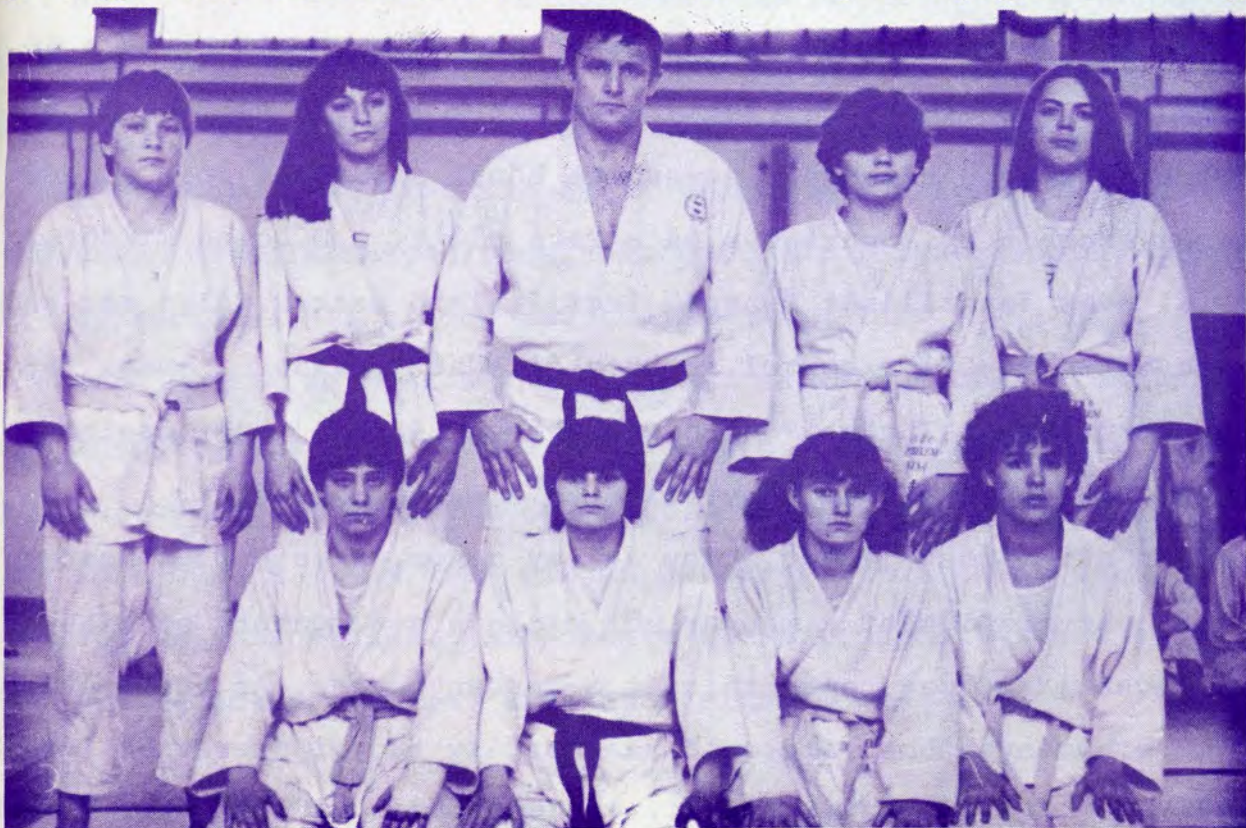
Végül, de nem utolsósorban a vezető edző lényegesnek tartotta, hogy szóljon az iskolákkal és a szülőkkel kialakult jó kapcsolat-ról.

- Debrecenben, különösen a Péchy Mihály Építőipari Szakközépiskola, a Mechwart András Gépipari Szakközépiskola, a Csokonai Gimnázium és a 127-es számú Ipari Szakmunkásképző Intézet tanítványai közül érdeklődnek legtöbben a cselgáncs iránt. A szakosztály célja minél több tehetséges fiatal felkutatása és kibontakoztatása. Ahhoz viszont, hogy Debrecenben tartsuk őket, néhány egzisztenciális

igényüket is ki kell a jövőben elégíteni. Jó lenne megfelelő alakulathoz irányítani őket, míg "angyalbőrben" vannak. A legjobbak megérdemelnék, hogy akár Debrecenben - folytatva edzéseiket és a versenyzést - szolgáljanak katonaként.

Másfél év alatt bajnoknőket is neveltek

A női cselgáncsozókat kezdetben a Dienes Egészségügyi Szakközépiskola patronálta. A dr. Skapinyecz József edző által irányított társaságnak Hámori Csaba, az iskola igazgatója biztosított termet. 1983-ban - mivel igazi gazdájuk még nem volt - még csak Debrecen néven vettek részt a versenyeken. 1984 elején Molnár Tibornak, a sportegyesület elnökének közbenjárására az egészségügyi szakközép-

Dr. Skapinyecz József tanítványaival.

iskolából a Debreceni Dózsához kerültek a judos lányok. Edzőskörük
ményeik javítását részben Szombati Bélának, a megyei pártbizottság
munkatársának, Nemes Lászlónak, a megyei tanács testnevelési és
sportosztálya vezetőjének /a DMVSC jelenlegi elnökének/, de nem u-
tolsó sorban dr. Alberth Bélánénak, a D. Dózsa Baráti Kör elnöké-
nek is köszönhetik, akik mindig támogatták kéréseiket. Így verseny-
zési lehetőségeik fokozatosan javulnak.

A női cselgáncsozók legszebb sikerüket 1984 szeptemberében érték
el a Budapesten megtartott II. magyar bajnokságon. Az előző évihe-
hasonlóan a legkiemelkedőbb teljesítményt ezen is a debreceniek
nyújtották. A felnőttek mezőnyében ketten - az 52 kg-os súlycso-
ban Varga Tünde, a 72 kg-osok között Kardos Andrea - nyertek bajn-
ságot, míg az ifjúságiaknál négyen - 44 kg-ban Dzsula Katalin, a
48 kg-ban: Heteyi Krisztina, az 56 kg-ban Mezei Boglárka és a 66
kg-os súlycsoportban Abai Mária - végeztek az első helyen. Az ak-
kori bajnokságon tizennégy egyesület közül a D.Dózsa volt a lege-
redményesebb a Bp. Spartacus és a Paks előtt. A D.Dózsa mindössze
másfél éves fennállását ünneplő legfiatalabb szakosztálya már szá-
mottevő nemzetközi sikerrel is büszkélkedhet, hiszen a judós lá-
nyok közül Varga Tünde 1984. novemberében Bécsben a női cselgán-
csozók világbajnokságán képviselhette a magyar színeket.

Külön elismerést jelent, hogy az egy danos, fekete öves mester,
dr. Skapinyecz József a magyar női cselgáncsválogatott edzőjeként
is átadhatja gazdag tapasztalatát a versenyzőknek. Az évről évre
egyre eredményesebben szereplő szakosztály tagjai szeretnék idén
tavalyi sikereiket megismételni, és nemzetközi babérok szerzésérő-
is álmodoznak.

A jégkorong Debrecenben

Egy kis történelem

A neves ujságíró, Oltványi Ottó jelent meg először jégkorong ütőkkel 1953-ban a debreceni SAFF jégpályán. Az akkor még ismeretlen tárgyat hamar megszerették, majd néhány év múlva lelkes kis társaság jött össze ezt a sportágat próbálgatni. A csapatot több, ma is városunkban élő fiatal alkotta: Lády József, Bay István, dr. Doby Dénes, Berházy János. A Debreceni Dózsa elnökének dr. Varga Imrénének, és az ügyvezető elnök Molnár Tibornak megtetszett a jégkorongozás és pártfogásba vették a gazda nélkül játszogató együttest. Ezzel lehetőséget biztosítva arra, hogy országos szinten bizonyíthassák a rátermettségüket Ládyék. A vidék bajnokságban indultak és az előkelő második helyen végeztek. Volt már felszerelésük, melynek egy részét a mai srácok még tudják használni.

Teltek, multak az évek és megszűnt az addig működő szakosztály. A tömegsport adta lehetőségre támaszkodva a Gyógyfürdő Vállalat segítségével barátságos mérkőzéseket, edzéseket tartottak a Csónakázó tó jegén. A 70-es évek elején Oltványi Ottó elment Debrecenből, így Lády az idősebb játékosokra támaszkodhatott. Korcsinszki Györgyre, Hódossy Csabára, akik segítették munkáját.

Elérkezett a nagy pillanat. Hét évvel ezelőtt megnyílt a műjéggálya városunkban. Több nagy vállalatunk tett sokat az ügy érdekében. Nekik köszönhető, hogy az időjárástól függetlenül sokak csuszkálhattak kedvükre a jégen. A jégkorong szakosztály újraélesztése, azonban még váratott magára.

Elindították az általános iskolás gyerekek városi bajnokságát egyedülálló kezdeményezésként az országban. Hat-nyolc csapat vett saját készítésű felszereléssel, érdekes, izgalmas mérkőzéseket. /A feltűnt ügyes fiúk alkotják ma a Dózsa jelenlegi ifjúsági együttesét/. Az iskolásokból összeállított válogatott benevezett az országos uttörő bajnokságba. Éves szinten a költségvetésük 16000 Ft, emellett ingyen kapnak autóbust a DSI-től az utazásokra. Szépen szerepelve, a várakozást felülmulva harmadik helyet szereztek az erős mezőnyben. Hiába a jó eredmények, még mindig nem akadt gazdája a társulatnak. Eközben az ellenfelek rendszeresen edzettek, fejlődtek és lassacskán nagy távolság alakult ki a debreceniek és az akkor legyőzött csapatok között. Hogy mekkora? - erre választ adott az 1984-es év.

Ujra a D. Dózsánál

Januárban úgy döntöttek a Dózsa vezetői, hogy felkarolják a jégkorongot. Kedvező anyagi körülmények mellett olcsón kaptak edzési lehetőséget a DMVSC-től. Utólag kiderült, nem volt jó huzás ifjúsági bajnokságban indítani a csapatot, amelyben zömében serdülők

A jégkorongosoknak ez még tanuló éve volt.

játszottak. Rutintalanul, fizikálisan gyengén vágtak az idénynek. Taktikailag jól felkészített, technikailag képzett együttes nem birta a test-test elleni küzdelmet. Erejüket felőrölve nyertek az ellenfelek, nemegyszer tiz gólnál is nagyobb különbséggel. Elkese-
redésre semmi ok, hiszen a tanulópenzt mindenhol meg kell fizetni. A játékosanyag adott az előre lépéshez. Heti öt edzéssel készül-
tek télen, nyáron kétszer gyakorolnak szárazon és egyszer Leninvá-
rosban jégen. A jövő évre a célkitűzésük - az idei utolsó hely u-
tán - a negyedik helyezés elérése. A csapat tagjai: Virág, Mikolás,
Orosz Z., - Vozári, Németi, Velényi, Lády R., Tóth J., Szigeti,
Szilágyi T., Szilágyi Z., Kovács Z., Pallai P., Fésüs, Tóth K.,
Kovács Gy., Orosz V., Lády A., Ölyüs, Éliás, Erdélyi, Szücs és a
tehetséges uttörők Becski, Fésüs T., Veres, Pákozdi, Halmai és
Vágó.

A Dózsa-napok programja

Jubileumi évhez érkeztünk, hiszen 35 esztendővel ezelőtt alakult meg a Debreceni Dózsa sportegyesülete és tiz éve volt bajnok a férfi kézilabda csapat.

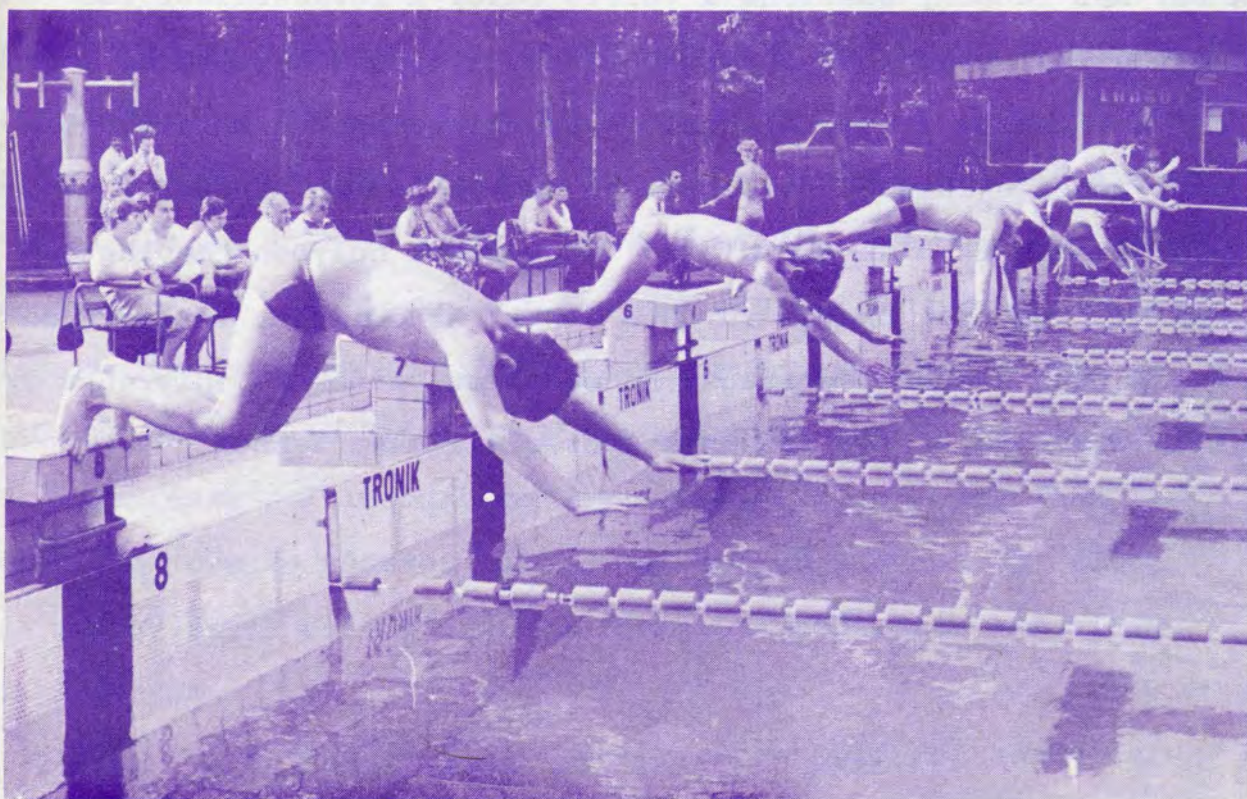
Augusztus 25-30-ig minden nap változó program várja a kedves érdeklődőket a Dózsa Mikes Kelemen utcai kisstadionjában. Néhány eseményt szeretnék megemlíteni.

- A Duna Művészegyüttes bemutatója
- Közös edzőtábor az Ujpesti Dózsával
- Határőr Fuvószeneakar fellépése
- Az öregfiúk csapatának mérkőzése
- A Dózsa Tsz-ek és uttörőcsapatok vezetői találkoznak a Dózsa-Napok szervezőivel
- Nemzetközi férfi kézilabda torna

Minden kedves látogatóknak kellemes szórakozást kívánunk!

Az úszósport megyénkben és a Dózsában

A Magyar Úszósövetség értékelése szerint megyénk az utóbbi években a kilencedik hely körül van az országos ranglistán. Szervezett uszóélet, szakosztályi munka folyik a következő egyesületekben: Debreceni Dózsa és az utánpótlás bázisát képező Debreceni Sportiskola, Hajdusoboszlói Gázláng, Püspökladányi MÁV, Kabai Községi

A jó rajt fél győzelem a sprint számokban.

SE és a Debreceni Kinizsi. Az igazolt versenyzők száma közel 250 fő. Az elmúlt évben a megyei uszósövetség 35 különböző szintű versenyt rendezett. Nagy hátrányként említjük meg azt a tényt, hogy városunkban még mindig nincsen fedett versenyuszoda. Az általános iskolások képzése, uszni tanítása szervezett keretek között folyik.

A D. Dózsa uszószakosztálya hetedik éve működik. A vezető edző Ludmány László irányítása mellett 27 versenyző dolgozik a /15 lány és 12 fiu/ szép eredmények reményében. A két évvel ezelőtti IBV-n Lipcsében állt rajtkőre Vass Tibor, mellette a válogatottban szerepelt még Kiss Mónika és Jankó Zoltán.

A DSI-ben Ludmány Lászlóné a vezető edző. A felkészülési időszakban a téli évszakban a fedettuszoda, nyáron a kétméteres medence áll a Dózsások rendelkezésére. A Sportiskolások a művelődési központ medencéjében gyakorolnak. Az utóbbi időben növekszik az olyan általános iskolák száma, ahol a gyerekek helyben tanulhatnak meg uszni, nem kell őket a fürdőbe vinni. Az említett versenyuszoda felépítése nemcsak sportági, hanem városi érdek is, hiszen a testkultura további fejlődésének fontos állomása lenne.

Sportlövészet

A szakosztály 34 éve működik. Az 1983-as idényben sikerekben gazdag évet tudhatnak maguk mögött. Több, mint husz első osztályu versenyen 25 első helyezést szereztek. A Határ uti ifjusági sporttelepen van a gyakorló lőterük. Modern, jól felszereltségü, harminc állásos, két futóvad lövésre is alkalmas a pályájuk.

Ebben a létesítményben lehetőség nyílik a rendőrségi dolgozók, az Ifju Gárda, a KISZ-es fiatalok sportlövészetére. A középiskolások honvédelmi képzése, nevelése hazánkban nagyon fontos feladat. Az egyesületnél dolgozó edzők, vezetők mindig szívesen segítenek elsajátítani az iskolásoknak a fegyverkezelést, annak technikáját, természetesen alapfokon. Nemegyszer honvédelmi tájékoztatókat tartottak az érdeklődőknek. A lőtéren évente több ezer ember fordul meg, vesz részt a különböző rendezvényeken. Az orvostudományi egyetemisták évente kétszer látogatnak ki, körülbelül 200 fővel.

Az egyesületnél dolgozó, szakosztályi vezető edzőt, Máдай Józsefet kérdeztem.

- Milyen versenyeken vesznek részt, van-e külföldi kapcsolatuk?

- Idén Pozsonyban a Győri Dózsa lövészeivel jártunk közösen egy felkészülési versenyen. A szakmailag hasznos ut mellett, gyümölcsözően alakultak az ottani versenyzőkkel a sportbaráti kapcsolatunk. A szlovákok jövőre viszonzják a látogatásunkat.

Valószínűleg 20-22 viadalon állnak céltábla elé a lövőink.

- Hányan képviselik a lila-fehér színeket?

- Felnőtt versenyzőink száma 12, ifjúsági és junior korúak szintén ennyien vannak, míg az uttörők 20 fővel dolgoznak.

- Első osztályu versenyzők száma?

- Hárman vannak egyenlőre. Anton János, Toók László és Tóth Istvan. Meg kell azonban említenem, hogy a másfél éves multtal rendelkező Rácz Gyöngyi idén már teljesítette az ifjúsági aranyjelvényes szintet. Ha a fejlődése töretlen marad, akkor szép jövő előtt áll ez a 17 esztendőös lány.

- Rangos rendezvény városunkban?

- A hagyományossá váló Hajdu Kupát rendezzük meg, melyre több mint száz nevezést várunk. A két évvel ezelőtti kupa nagy eseménye, hogy Igaz Lajos az U.Dózsa sportolója 600 körrel, maximális teljesítménnyel beállította a világcsucst. Augusztus 20-án lesz Debrecenben egy nagy szabásu öttusa viadal. A mi lőterünk szerepet kap ebben. Az előkészületeket már most megkezdjük, hiszen ezzel is tudnánk segíteni a válogatottak felkészülését, Czakó Lajos szakosztályvezetővel együtt.

- Köszönöm a beszélgetést, eredményes szereplést kívánok!

„Békés” szakosztály

Immár ötven esztendeje lesz 1986-ben annak, hogy Debrecenben megalkult az első postagalamb tenyésztő egyesület, a Bocskai. Ennek talán egyetlen élő alapító tagja a debreceni Szabados Árpád bácsi. Persze most nagyot ugorva 1971-hez érkezünk, ugyanis ezóta működik a D. Dózsa kebelében postagalamb szakosztály. Erről szól az akkori szakosztályvezető, Fogarasi József, aki napjainkban a kerület elnöki tisztét tölti be. Nagy szeretettel beszél a D. Dózsa szakosztályában eltöltött 12 esztendőről.

- Amikor a D. Dózsához kerültünk, 23 tagja volt a szakosztályunknak, akik tovább folytatták a tenyésztést, a versenyzést. A postagalambok edzését száz kilométer alatti távokon végzik, a versenyzetés rövidebb - három-ötszáz - vagy hosszabb - hét-nyolcszáz km-es - távon történik. A hímek a rövidebb, a tojók a hosszabb távokon érnek el jobb időeredményeket. A postagalambok általában ötven-nyolcvan kilométeres átlagsebességgel repülnek a célállomásra, étlen, szomjan, leszállás nélkül teszik meg a távot, s egy-egy verseny alatt a 45-50 dekás állatkák husz dkg-ot veszítenek súlyukból.

- Az elmúlt időszakban a D. Dózsa kezdeményezte járművek beszerzését, saját gépkocsival szállítjuk konténerekben a postagalambo-

kat mind az edzésekre, mind a versenyekre, még a távoli Lipcsébe, Magdeburgba, Halléba és közelebb, a szomszédos országokba, vagy éppen Sopronba, Mosonmagyaróvárra.

Fogarassi József idején Major Gábor, Kovács András, Béke József, Fogarassi József és Kovács József országos bajnoki címekkel dicsekedhettek. A szakosztály vezetésében 1983. januárjában változás történt, Gál Barnabás vette át a váltóbotot.

- Szakosztályunk az elmúlt két évben 30-32 tenyésztőt, versenyzőt számlált, mintegy 1500-2000 galambbal - kezdte Gál Barnabás. Az 1983-as versenyidényben a kerületben második volt a D.Dózsa, viszont 1984-ben már az élre került, a 22 egyesület közt. A versenyzők közül hatan-nyolcan A-kategóriás minősítést értek el és Pintér László - aki civilben cinkografus - az ország legjobb 14 versenyzője közt található a mintegy ötezer tenyésztő mezőnyében, a legtöbb első hely megszerzésével.

Az 1985-ös esztendő eleji újabb sportegyesületi közgyűlésen ismét "Örségváltás" volt a szakosztály vezetésében. Ezuttal dr. Vecsey István közjegyző személyében kapott új szakosztályi elnököt a galambászok népes csapata. Az egyesület, a közgyűlés határozata szerint a postagalamb szakosztály továbbra is élvezzi a sportkör támogatását, részben anyagilag is, helyiségekkel, továbbra is szeretnék biztosítani a tenyésztők számára a szabad idő hasznos, kulturált eltöltését.

A Debreceni Dózsa "legbékésebb" szakosztálya a postagalambtenyésztőké, akik a jövőben is szép eredményeikkel igyekeznek öregbiteni az immár 35 esztendőös sportegyesület eddig is jó hírnevét.

Csökmő-Dózsa reklám

A csökmői Dózsa TSZ elnökével dr. Nagy Imrével beszélgettem a napokban arról, hogy miként tudja támogatni a sportot községen belül és milyen tervei vannak a D. Dózsával kapcsolatban.

- Már-már közhelynek számít a mindennapos életünkben a nehéz gazdasági helyzet emlegetése. Hogyan támogatják Önök a sportot?

- A községi tanácsnál sportlapot hoztunk létre. Elsősorban lakóterületünkön belül segítjük a verseny-, és tömegsportot. Mindemeltett egész évben szállítjuk a versenyzőket tsz-ünk járművein. Ez sem csekély összeg.

- Miként került kapcsolatba a Dózsa sportegyesülettel?

- A Hazafias Népfrontnál merült fel a Dózsa nevét viselő tsz-ek és általános iskolák kapcsolatépítése a belügyi csapattal. Ebben az évben született meg az ötlet és így vettük fel a Baráti Körrel az együttműködést.

- Konkrét tervei vannak?

- Igen, több is. Melléküzemágunk közuti lámpatesteket gyárt, ezt szeretnénk reklámoztatni a Dózsa rendezvényein. Mindenképpen gaz-

dasági előny számunkra és a sportkör is természetesen profitál belőle. Csökmőn kézilabda pályát építünk. Erre szeretnénk meghívni az NB I-es csapatot bemutató mérkőzésre. Ezek mellett tervezzük néhány őszi találkozó megtekintését a Városi Sportcsarnokban. Bizunk a csapat jó szereplésében - zárta szavaival dr. Nagy Imre a beszélgetést.

A Baráti kör szerepe és jelentősége

A Dózsa Baráti Körének elnökhelyettesével, Horváth Lászlóval, a Hajdu-Bihar megyei Szolgáltatóipari Vállalat igazgatójával és Petneházi Jánossal a Baráti Kör titkárával találkoztam nemrég. Hoszszu ideig beszélgettünk a Kör szerepéről és jelentőségéről, amely a Debreceni Dózsát segíti az előrehaladásban.

Az évi munkaprogramjukat és üléstervüket a rendelkezéseimre bocsátották ennek a cikknek a megírásához. Olyan célokat tűztek maguk elé, melynek megvalósítása nem lesz egyszerű dolog. Nézzünk egy példát: "Jelentős létszámú sportszerető közönség újbóli megnyerése". Hát ez az a probléma, amely jelenpillanatban megoldhatatlannak tűnik. Ugyanis hiába töri magát a Baráti Kör, ha a csapat teljesítménye - finoman szólva - nem éppen lelkesítő. Persze joggal mondhatják a kedves olvasók, hogy majd minden cikkben erről beszélünk, ezen lovagolunk. Ez így igaz, de a szándékunk nem ellenséges, hiszen egy célért dolgozunk. Ha lehetek egy kicsit szubjektív én nagyon szeretném, ha a Dózsának nem a bentmaradásért kellene küzdenie, mert ennél több van a csapatban.

A következő pont: a tömegbázis biztosításával segíteni az egyesület anyagi bázisának erősödését. Mai napjainkban, ebben az egyre jobban elanyagiasodó sportvilágban ez nemes feladat. Tavasszal sikerült megvalósítani Sipos átigazolását az Ózdi Kohászból. Reklám, propaganda szervezéssel biztosítani tudja a Baráti Kör és az Egyesület a versenyeztetés anyagi feltételeit. Ugy gondolom városunkban kevesen tudnak a klubigazolványról, melyet némi anyagi támogatás ellenében megkapnak a pártoló tagok.

A legfontosabb tényezőről eddig még nem szóltunk. A sportteljesítmény magasabb szintre emelése szakmai feladat, ez az edző dolga. Emellett, viszont menedzselni kell a csapatot: ha jó, akkor a jobb helyezésért, ha gyengébb, akkor a kiesés elleni harc megnyeréséért. Nem mindegy, hogy a játékosok milyen körülmények között dolgoznak, mennyit keresnek. Nagyon sok munkát végez a csapat a mostani helyezés ezt nem dűkrözi valósan.

Petneházi János beszámolójában van egy figyelemre méltó részlet. "Eredménycentrikus sportéletünkben az a tapasztalat, hogy a nevelési tevékenység háttérbe szorul a szakmai oktatással szemben, holott ez a két tényező egymással kölcsönhatásban van." Érdekes gondolat-sor - sok igazsággal - ellentmondással. Több példával tudjuk bizonyítani, hogy az élsport mellett elvégezte itt a belügyi egyesületnél a főiskolát - ugyanakkor, itt a negatív példa, kissé érdektelen né válik a sportoló az eredményhajszá miatt.

Másik érzékeny pont a belügyiek sorköteles katonai szolgálata. Sarkalatos, mert nem konfliktus mentes a HM és BM kapcsolata, így

aztán akad néha meglepetés. Homovics Zsolt, aki szereti a kézilabdát és foglalkozik vele az, - ha pletykaszinten is - de ismeri az ügyet. Homovics válogatott tehetségű és technikájú játékos elvégezte az Ybl Miklós Műszaki Főiskolát, aztán hipp-hopp már bevonult. Hová? A Budapesti Honvédba. Véletlenül igaz? Nem, de akkor is ott játszik. Ezekről a meglepetésektől mentesen, nyugodtabb körülmények között lehetne dolgozni.

A Baráti Kör elnöknőjéről dr. Alberth Bélánéről a Hazafias Népfront megyei titkáráról eddig kevés szó esett. Az ő munkája azzal a stábbal, amellyel dolgozik nagyban segíti a Debreceni Dózsa egészség egyesületét, minden szakosztályát.

Ezt nem lehet kihagyni!

Ha lenne ilyen rangsor: Debrecen szabadidős sportjának ujdonságai, minden valószínűség szerint az 1985 évi győztes a D.Dózsa SE. Baráti Körének kezdeményezése lenne.

A természetes vizektől távol fekvő városunk lakói ugyanis mostantól víz-sportoknak is hódolhatnak! Mintegy 15 km-re a várostól!! a Keleti Főcsatorna táplál egy 60 hektáros vízfelületet, melyen egyelőre hétfvégeken /szombaton és vasárnapokon 9-17-ig személyi igazolvány leadásával/

- kétszemélyes kajakok óránként 40.-Ft-ért,
- windszörfök /vitorlás deszkák/ óránként 80.-Ft-ért bérelhetők.

A kezdők a helyszínen oktatást is igényelhetnek.

Érdemes tehát kimenni a Látóképi tófürdőhöz, mert onnan gyalog 10 percnnyire található a tó. Járművel pedig a Hortobágy felé vezető 33-as ut 96-os kilométere után kell balra letérni.

Megteremtődött tehát a lehetőség arra, hogy a viziportok rejtelseivel való ismerkedésen túl az érdeklődők itthon készülhessenek fel a nagyobb vizitúrákra, - reméljük a természetbarát szakkörök és ODK-k tagjainak, olimpiai ötpróbázóknak és valamennyi vizet, napfényt kedvelőnek nem kis örömére.

GYORSSZOLGÁLAT = SZOLIVÁLL

550 főállású és 800 fő mellékállású dolgozóval állunk a lakosság szolgálatában az alábbi szakmákban:

kőműves, ács, villanyszerelő, asztalos, lakatos,
kárpitós, bádógos, szobafestő, víz-fűtésszerelő.

A hét bármely napján reggel 6 órától este 22 óráig a megrendelő lakásán, a megrendelő kívánsága szerint végzik szakembereink munkájukat.

OLCSÓN, MEGBIZHATÓAN JAVIT, DOLGOZIK A MEGYEI GYORSSZOLGÁLAT!

Kirendeltségeink:

Debrecen, Csokonai u. 35.	Tel.: 15-314
Hajduböszörmény, Városkert u. 38.	Tel.: 55 11-748
Vámospércs, Kossuth u. 14.	Tel.: -
Berettyóujfalu, Kálvin tér 3.	Tel.: 402
Püspökladány, Rákóczi u. 6.	Tel.: 54
Balmazújváros, Debreceni u. 14/a	Tel.: 70-440

Fenti szolgáltatásainkon kívül, mint

- kijelölt megyei kommunális szolgáltató vállalat, felkészülten várjuk a lakosság és közületi településtisztasági /szippantás-csatornatisztítás/ munkák elvégzésére vonatkozó megrendeléseket;
- betonelemgyártó üzemekkel /POCSAJ-ÁRTÁND/ rendelkező vállalat EB 60-19-es béllestesttel /kefnivel/, kutgyűrűkkel, aknaszükitőkkel, kerítésoszlopokkal, gyephézagós és hagyományos parkburkolókkal, járdaalapokkal /négyféle méretben/ segítjük a hétvégikert-tulajdonos vagy lakásépítő kedves megrendelőinket, vásárlóinkat.

Érdeklődni lehet és megrendeléseket leadni:

Központ, Anyag-Áruforgalmi Osztály,
Debrecen, Maróthy Gy. u. 5-7. T.: 12-600/35.
Debrecen, Epreskert u. 1. T.: 25-728
Hajduböszörmény, Városkert u. 38. T.: 55 11-045

HAJDU-BIHAR MEGYEI SZOLGÁLTATÓIPARI VÁLLALAT

DEBRECEN, MARÓTHY GY. u. 5-7.

30 ÉVE A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

=====

KISKERTTULAJDONOSOK, KISÜZEMI TERMELŐK

FIGYELEM !

A rendszeres növényvédelem biztosítja a jó minőségű termésnek.

Korszerű: **Gombaölő**
 Rovarölő
 Gyomirtó

és egyéb szerek nagy választékban kaphatók közös boltunkban a

GAZDABOLT-ban.

Cím: Debrecen, Széchenyi u. 22.

AGROKER Vállalat Debrecen
Diószegi ut 3-5.

CSAK NÉHÁNY PERC!

MI ELKÉSZÍTETTÜK,

ÖN CSAK FELBONTJA, KENYÉRRE KENI,

S MÁRIS KÉSZ A FINOM REGGELI!

VÁSÁROLJA HUSKÉSZITMÉNYEINKET!

Önöket várjuk!

Figyelmükbe ajánljuk éttermünket, mely Debrecen központjában
a Nagytemplomtól 100 méterre, a Művelődési Központ
szomszédságában helyezkedik el.

Célkitűzésünk a vendégek kulturális környezetben
való magas színvonalon történő kiszolgálása

40 fős különteremmel rendelkezünk!

40 főnél nagyobb létszám esetén 10 százalék
kedvezményt adunk ételárainkból!

ÜZLETUNK NYITVA TARTÁSA:

Hétfő, kedd, szerda—csütörtök: 11—01 óráig
péntek, szombat, vasárnap: 11—02 óráig

Levélcímünk: HUNYADI ÉTTEREM

DEBRECEN, PÉTERFIA U. 4. 4026

TELEFON: 14-988/20

Önöket várjuk!

HUNYADI ÉTTEREM

FOGYASSZA A DEBRECENI BAROMFIFELDOLGOZÓ VÁLLALAT

SZÁRNYAS TÖLTELÉKÁRU TERMÉKEIT

Baromfi virsli

Baromfi párizsi

Pulyka java

Mortadella

Szárnyas májas

Szárnyas felvágott

Pulyka felvágott

*Sportrendezvények díjazásához, nőnapra
reprezentatív vendéglátó egységek, fogadások szervizkészletéhez
nagy és kiskereskedelmi vállalatok által történő
kül- és belföldi értékesítésre*

*C S I S Z O L T Ő L O M K R I S T Á L Y É S
K Á L I Ü V E G, P O H A R A K, K E L Y H E K,
D Í S Z M Ű A R U K*

nagy választékával állunk

T. Ügyfeleink rendelkezésére.

Rendelésfelvétel: Debreceni Üvegipari Szövetkezet

Kereskedelmi Osztályán

4029 Debrecen, Álmos u. 5-7.

Telefon: /52/ 13-100

/52/ 13-813

Telex: 72 317

Magánvásárlók részére

Debrecen, Csapó u. 106. alatti szaküzletünk

állandó árengedménnyel forgalmazza

saját készítésű cikkeinket.

... sport ... horgász ... bazár ...

Debrecen Csapó u. 23.sz.

topolino

S P O R T R U H Á Z A T

NÁLUNK MEGTALÁLJA, MEGVÁSÁROLHATJA
AZ IZLÉSÉNEK MEGFELELŐ ÁRUCIKKEKET.

NYITÁS: AUGUSZTUS HÓNAPBAN

CIM: DEBRECEN, CSAPÓ UTCA 19.

B E L É P É S I N Y I L A T K O Z A T

...../név/

...../helység/...../utca/...../hsz/

alatti lakos kérem felvételemet

a Debreceni Dózsa Baráti Kör tagjainak sorába.

Évenkénti tagdíj 500.-Ft.

A tagdíj ellenében

a Debreceni Dózsa Baráti Kör

egész évi belépőjegyet biztosít

a Debreceni Dózsa Sportegyesület rendezvényeire,

jogosultságot nyújt

a Baráti Kör közgyűlésein való részvételre.

Debrecen, 198.....

...../név/

...../munkahely/

/Cim: Hazafias Népfront megyei Bizottság, Szabó Edit részére/

HAJDÚSZÖVKER

Figyelmébe
ajánljuk
vállalatunk

Debrecen Áruházának

- élelmiszer
- műszaki
- konfekció
- méter-lakástextil
- rövid-kötött
- cipő osztályait

valamint

Dóczy ABC

Poroszlai ABC

Gyermekruházati bolt

KSZV Mintabolt egységeit

Színesfém és szerelvény raktárházát

Sólyom u. 157.

Nagykereskedelmi raktárát

Mikepércsi ut 10.

ahol udvarias kiszolgálással várjuk kedves vásárlóinkat!

F I G Y E L E M !

Ezentúl a H A J D U T A X I két telefonszámmal áll kedves utasaink rendelkezésére.

Kiállítás telefonhívásra: alapidíjjal - éjjel-nappal.

SZOLGÁLTATÁSAINK:

Vállalunk túra utakat kedvezménnyel - átutalási csekkszámra előjegyzéssel is - ; esküvők és egyéb rendezvények utaztatását.

Közületnek számlát adunk.

Továbbra is várjuk kedves utasaink megrendeléseit.

21-108;

16-588

***Fogyassza Ön is a Róna üdítőitalokat
tartósítószerrel nem tartalmaznak!***

**GYÁRTJA ÉS FORGALOMBA HOZZA A:
DEBRECENI ÁLLAMI GAZDASÁG**

Köszönöm mindenkinek a munkáját, nyilatkozatait, akik segítették ennek a jubileumi kiadványnak a megjelenését.

Debrecen, 1985. július 17.

Baranyai Antal

Felelős kiadó: Dr. Alberth Béláné

a Debreceni Dózsa SE. Baráti Kör elnöke

Szerkesztő: Baranyai Antal

Tördelő szerkesztő: Barna Ildikó

Irták: Csubák Záltán, Fülep Kornél, Szentgyörgyi János

Fotók: Nagy Gábor, Kapitány Ferenc

Pld. szám: 10.000

Engedély száma: 4007-26/1985

Címoldal, felső kép:

A tíz évvel ezelőtt bajnok férfi kézilabdacsapatának tagjai.

Álló sor balról jobbra:

Kordás István, Lukács János, Mészáros István, Molnár Ferenc, Lukács László, Varga István, Ökrös István edző.

Guggolnak: Kormos János, Takács Sándor, Pócsi Attila, dr. Süvöltős Mihály, Szabó István, Gottdiener László, Sárközi László.

Címoldal, alsó kép:

A Debreceni Dózsa NB I-es férfi kézilabdacsapata

Felső sor balról jobbra: Török, Kordás, Szilágyi, Fekete, Szima, Kóti, Polgár. Középső sor: Kovács Sándor intéző, Árva Csaba vezető edző, Menyhért, Sipos, Szabó, Pusztai, Péter, Szabó István edző. Alsó sor: Kerekes, Maleczki, Bene Medgyessy, Szathmári, Kiss.

Ara: 25 Ft